

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKI PARLAMENT

VIJEĆE

**Bruxelles, 30. ožujka 2026.
(OR. en)**

**2023/0111(COD)
LEX 2506**

PE-CONS 16/26

**EF 72
ECOFIN 340
CODEC 445**

**UREDBA EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
O IZMJENI UREDBE (EU) br. 806/2014 U POGLEDU
MJERA RANE INTERVENCIJE, UVJETA ZA SANACIJU
I FINANCIRANJA SANACIJSKIH MJERA**

UREDBA (EU) 2026/...
EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 30. ožujka 2026.

o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014
u pogledu mjera rane intervencije,
uvjeta za sanaciju i financiranja sanacijskih mjera

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke¹,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom³,

¹ SL C 307, 31.8.2023., str. 19.

² SL C 349, 29.9.2023., str. 161.

³ Stajalište Europskog parlamenta od 24. travnja 2024. (SL C, C/2025/3752, 17.9.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3752/oj>) i stajalište Vijeća u prvom čitanju od 5. ožujka 2026. (još nije objavljeno u Službenom listu). Stajalište Europskog parlamenta od 26. ožujka 2026. (još nije objavljeno u Službenom listu).

budući da:

- (1) Okvir Unije za sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava („institucije”) uspostavljen je nakon globalne financijske krize 2008. – 2009. i nakon što je Odbor za financijsku stabilnost u listopadu 2011. prvi put objavio publikaciju naslovljenu „Ključna svojstva djelotvornih postupaka sanacije financijskih institucija”. Okvir Unije za sanaciju čine Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁴ i Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća⁵. Oba zakonodavna akta primjenjuju se na institucije i druge subjekte obuhvaćene područjem primjene te direktive ili uredbe (dalje u tekstu zajednički nazvano „subjekti”). Cilj je okvira Unije za sanaciju uredno upravljati propašću subjekata očuvanjem njihovih ključnih funkcija i izbjegavanjem prijetnji financijskoj stabilnosti uz istodobnu zaštitu deponenata i javnih sredstava. Osim toga, njegov je cilj potaknuti razvoj unutarnjeg bankarskog tržišta stvaranjem usklađenog sustava za koordinirano rješavanje prekograničnih kriza i izbjegavanjem narušavanja tržišnog natjecanja i rizikâ od nejednakog postupanja.

⁴ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 225, 30.7.2014., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Nakon nekoliko godina provedbe okvir Unije za sanaciju ne postiže željene rezultate u pogledu pojedinih ciljeva. Osobito, iako su subjekti ostvarili znatan napredak u pogledu provedivosti sanacije, čemu su posvetili znatna sredstva, posebno povećanjem kapaciteta pokrića gubitaka i dokapitalizacije te nadopunom financijskih aranžmana za sanaciju, okvir Unije za sanaciju rijetko se koristi. Naprotiv, na propast određenih manjih i srednjih subjekata obično se odgovara neusklađenim nacionalnim mjerama. Umjesto da se primjenjuju sigurnosne mreže koje financira sam sektor, kao što su financijski aranžmani za sanaciju, i dalje se troši novac poreznih obveznika. Čini se da su razlog tomu nedostatni poticaji. Ti nedostatni poticaji rezultat su međudjelovanja okvira Unije za sanaciju i nacionalnih pravila, pri čemu se široko diskrecijsko pravo sanacijskih tijela pri provedbi procjene javnog interesa ne provodi uvijek u skladu s planiranom primjenom okvira Unije za sanaciju. Okvirom Unije za sanaciju rijetko se koristilo i zbog rizika da će deponenti subjekata koji se financiraju depozitima snositi gubitke kako bi se osiguralo da ti subjekti mogu pristupiti vanjskom financiranju u sanaciji, osobito ako ne postoje druge obveze prihvatljive za *bail-in*. Naposljetku, činjenica da su pravila o pristupu financiranju izvan sanacije manje stroga nego pravila o pristupu financiranju u sanaciji odvratile je od primjene okvira Unije za sanaciju u korist drugih rješenja, u okviru kojih se umjesto upotrebe sredstava subjekata ili sredstava iz sigurnosnih mreža koje financira sam sektor često troši novac poreznih obveznika. To pak stvara rizike od fragmentacije, rizike od neoptimalnih ishoda u upravljanju propašću subjekata, posebno manjih i srednjih subjekata, kao i oportunitetne troškove zbog neiskorištenih financijskih sredstava. Stoga je potrebno osigurati djelotvorniju i dosljedniju primjenu okvira Unije za sanaciju te osigurati da se on može primjenjivati kad god je to u javnom interesu, među ostalim za određene manje i srednje subjekte koji se ponajprije financiraju depozitima i nemaju dovoljno drugih obveza prihvatljivih za *bail-in*.

- (3) Na temelju Uredbe (EU) br. 806/2014 države članice koje su uspostavile blisku suradnju s Europskom središnjom bankom (ESB) i relevantnim nacionalnim nadležnim tijelima smatraju se državama članicama sudionicama za potrebe te uredbe. No ta uredba ne sadržava nikakve pojedinosti o postupku za pripremu početka bliske suradnje u obavljanju zadaća povezanih sa sanacijom. Stoga je primjereno utvrditi te pojedinosti.
- (4) Intenzitet i razina detaljnosti potrebnog planiranja sanacije za društva kćeri koja nisu utvrđena kao sanacijski subjekti ovise o veličini dotičnih subjekata, njihovu profilu rizičnosti, njihovoj ulozi u pružanju ključnih funkcija, njihovim temeljnim linijama poslovanja, njihovoj važnosti za kontinuitet poslovanja grupe nakon sanacije i sanacijskoj strategiji grupe te o važnosti društva kćeri u državi članici u kojoj ima poslovni nastan, uključujući njegovu potencijalnu sistemsku važnost i njegov potencijalni učinak na dostupna financijska sredstva sustava osiguranja depozita u slučaju likvidacije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Stoga bi Jedinstveni sanacijski odbor („Odbor”) trebao moći uzeti te čimbenike u obzir pri utvrđivanju mjera koje treba poduzeti u odnosu na takva društva kćeri i prema potrebi primijeniti razmjeran pristup.

- (5) Nakon što se utvrdi da subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti i Odbor zaključi da njegova sanacija nije u javnom interesu, subjekt koji se likvidira na temelju nacionalnog prava u konačnici će izići s tržišta. U takvim slučajevima plan sanacije tog subjekta više nije potreban, neovisno o tome je li nadležno tijelo tom subjektu već oduzelo odobrenje za rad. Isto vrijedi i za preostalu instituciju u sanaciji nakon prijenosa imovine, prava i obveza u okviru strategije prijenosa. Stoga je primjereno odrediti da u takvim situacijama nije potrebno donijeti sanacijske planove.

- (6) Odbor trenutačno može odlučiti zabraniti određene raspodjele ako subjekt, neovisno o tome je li sanacijski subjekt, ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kad se on razmatra uz minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (MREL). Međutim, kako bi se osiguralo pravnu sigurnost i usklađivanje s postojećim postupcima provedbe odluka Odbora, potrebno je bolje razjasniti uloge tijela uključenih u postupak zabrane takvih raspodjela. Stoga je primjereno utvrditi da bi Odbor trebao naložiti nacionalnom sanacijskom tijelu da zabrani takve raspodjele, a ono bi trebalo provesti njegov nalog. Osim toga, u određenim će situacijama subjekt možda biti dužan ispuniti MREL na drukčijoj osnovi od one na kojoj je dužan ispuniti zahtjev za kombinirani zaštitni sloj. Pritom postaje neizvjesno u kojim uvjetima Odbor može izvršavati svoje ovlasti zabrane raspodjele i u kojim se uvjetima može izračunati najveći raspodjeljivi iznos u odnosu na MREL. Stoga bi trebalo utvrditi da bi u tim slučajevima Odbor trebao naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da zabrane određene raspodjele na temelju procijenjenog zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj koji proizlazi iz metodologije utvrđene u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 45.c stavka 4. Direktive 2014/59/EU. Kako bi se osiguralo transparentnost i pravna sigurnost, Odbor bi trebao o procijenjenom zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj obavijestiti subjekt, koji bi potom taj procijenjeni zahtjev za kombinirani zaštitni sloj trebao objaviti.

- (7) U Direktivi 2014/59/EU i Uredbi (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁶ utvrđene su ovlasti sanacijskih tijela, od kojih neke nisu navedene u Uredbi (EU) br. 806/2014. Zbog toga može postati neizvjesno tko u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma treba izvršavati te ovlasti i u kojim uvjetima. Stoga je potrebno odrediti na koji bi način nacionalna sanacijska tijela trebala izvršavati određene ovlasti utvrđene samo u Direktivi 2014/59/EU u vezi sa subjektima i grupama za koje je Odbor izravno odgovoran. Odbor bi stoga, ako to smatra potrebnim, trebao moći naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da izvrše te ovlasti. Odbor bi osobito trebao moći naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da od subjekta zahtijevaju vođenje detaljne evidencije o financijskim ugovorima u kojima je subjekt stranka, da izvrše ovlast suspenzije određenih financijskih obveza na temelju članka 33.a Direktive 2014/59/EU i da osiguraju povjerljivost povlaštenih informacija na temelju članka 84.b te direktive. Međutim, budući da odobrenja za smanjenje instrumenata prihvatljivih obveza dana na temelju Uredbe (EU) br. 575/2013, koja se primjenjuje i na subjekte i obveze koji podliježu MREL-u, ne zahtijevaju primjenu nacionalnog zakonodavstva, Odbor bi trebao moći izravno dati to odobrenje subjektima a da pritom ne treba naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da izvrše tu ovlast.

⁶ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

- (8) Depoziti koji ispunjavaju uvjete da bi se smatrali prihvatljivim obvezama mogu se upotrijebiti za ispunjavanje MREL-a. Međutim, s obzirom na posebnu prirodu depozita, kao i njihovu ulogu u realnom gospodarstvu i održavanju povjerenja u bankarski sustav, uključivanje depozita u opseg obveza koje se upotrebljavaju za ispunjavanje MREL-a trebalo bi podlijegati strožim zahtjevima jer bi sredstva prihvatljiva za MREL trebala biti u potpunosti upotrebljiva za pokrivanje gubitaka i doprinijeti dokapitalizaciji kreditne institucije u slučaju njezine propasti. Prvo, kao što je to slučaj prema postojećim pravilima, ne bi trebalo biti moguće da depozite upotrijebljene za MREL drže fizičke osobe ili mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća. Drugo, trebalo bi pojasniti da depoziti koji svojem vlasniku daju pravo na prijevremenu isplatu ne mogu biti prihvatljivi za MREL, među ostalim u slučajevima u kojima je ugovornim odredbama predviđeno da prijevremena isplata podliježe plaćanju penala. Treće, kako bi se osigurala transparentnost i na najmanju moguću mjeru sveli rizici neprimjerenog plasiranja takvih depozita, relevantne ugovorne odredbe trebale bi izričito upućivati na namjeru kreditne institucije da upotrijebi te depozite za potrebe ispunjavanja MREL-a, kao i na činjenicu da se oni ne smatraju prihvatljivim depozitima i da stoga sustav osiguranja depozita u slučaju nedostupnosti neće isplatiti nijedan dio tog depozita. Četvrto, upotreba depozita za MREL u pravilu ne bi trebala biti dopuštena, osim ako je Odbor prethodno odobrio njihovo uključivanje u sredstva prihvatljiva za MREL na temelju procjene da takvi depoziti ne bi trebali biti zaštićeni od pokrivanja gubitaka u slučaju sanacije i da ne bi uzrokovali znatnu prepreku mogućnosti sanacije. Odbor bi trebao moći odobriti upotrebu depozita za ispunjavanje MREL-a na općoj osnovi za svaki sanacijski subjekt, bez pojedinačne procjene svakog depozita, te ograničiti uključivanje depozita za ispunjavanje MREL-a na fiksne iznose. Strukturirani depoziti, unatoč tome što su obveze s ugrađenim izvedenicama, također se mogu smatrati prihvatljivim obvezama kreditne institucije ako su ispunjeni svi ostali uvjeti.

- (9) Kako bi se izbjegli učinci litice, potrebno je priznati postojeće depozite koji se smatraju prihvatljivim obvezama. Depozite primljene prije ... [24 mjeseca plus jedan dan od datuma stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni] trebalo bi izuzeti iz primjene novih kriterija prihvatljivosti. Priznavanje bi trebalo završiti ... [36 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni].

- (10) Uredbama (EU) 2019/876⁷ i (EU) 2019/877⁸ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktivom (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća⁹ u pravo Unije uveden je međunarodni standard „Sažeti pregled o ukupnom kapacitetu pokrivanja gubitaka” (TLAC – *Total Loss-Absorbing Capacity*) koji je 9. studenoga 2015. objavio Odbor za financijsku stabilnost („standard TLAC”) za globalne sistemski važne banke, koje se u pravu Unije nazivaju globalnim sistemski važnim institucijama („GSV institucije”). Uredbom (EU) 2019/877 i Direktivom (EU) 2019/879 izmijenjen je i MREL iz Direktive 2014/59/EU i Uredbe (EU) br. 806/2014. Odredbe o MREL-u iz Uredbe (EU) br. 806/2014 potrebno je uskladiti s provedbom standarda TLAC za GSV institucije u pogledu određenih obveza koje bi se mogle iskoristiti za ispunjavanje dijela MREL-a koji bi trebalo ispuniti regulatornim kapitalom i drugim podređenim obvezama. Osobito, obveze koje imaju isti red prvenstva kao i određene isključene obveze trebalo bi uključiti u instrumente regulatornog kapitala i podređene prihvatljive instrumente sanacijskih subjekata ako iznos tih isključenih obveza u bilanci sanacijskog subjekta ne premašuje 5 % iznosa regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza sanacijskog subjekta te iz tog uključanja ne proizlaze rizici povezani s načelom prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj.

⁷ Uredba (EU) 2019/876 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu omjera financijske poluge, omjera neto stabilnih izvora financiranja, zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kreditnog rizika druge ugovorne strane, tržišnog rizika, izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama, izloženosti prema subjektima za zajednička ulaganja, velikih izloženosti, zahtjeva za izvješćivanje i objavu, i Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 150, 7.6.2019., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

⁸ Uredba (EU) 2019/877 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014 u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava (SL L 150, 7.6.2019., str. 226., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

⁹ Direktiva (EU) 2019/879 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu kapaciteta pokrivanja gubitaka i dokapitalizacije kreditnih institucija i investicijskih društava te Direktive 98/26/EZ (SL L 150, 7.6.2019., str. 296., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (11) Za određene sanacijske subjekte preferirana sanacijska strategija utvrđena u sanacijskom planu ili planu sanacije grupe ponajprije se oslanja na prijenos poslovanja institucije u sanaciji na privatnog kupca ili prijelaznu instituciju. U takvim slučajevima moguće je da se od sustava osiguranja depozita -a zatraži da doprinese sanacijskim mjerama, potencijalno kako bi se osigurala zaštita određenih depozita koji nisu pokriveni sustavom osiguranja depozita. Kako bi se moralni rizik sveo na najmanju moguću mjeru, trebalo bi utvrditi da, ako je sanacijskim planom predviđena primjena instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije te izlazak sanacijskog subjekta s tržišta, MREL za dotični sanacijski subjekt ne bi trebalo utvrditi na razini nižoj od određenih pragova. Ako se primjenom pravila za kalibraciju MREL-a dobije iznos koji je viši od tih pragova, prednost bi trebalo dati tom većem iznosu. Ti se pragovi ne bi trebali primjenjivati na MREL utvrđen za sanacijske subjekte čija se preferirana sanacijska strategija sastoji od primjene *bail-in* instrumenta u svrhu njihove dokapitalizacije u mjeri dostatnoj za ponovnu uspostavu njihove sposobnosti da nastave provoditi aktivnosti za koje su dobili odobrenje za rad, čak i ako je preferiranom sanacijskom strategijom predviđena primjena *bail-in* instrumenta u kombinaciji s drugim sanacijskim instrumentima, pri čemu se potonji upotrebljavaju kao pomoćni instrumenti.

- (12) Uredba (EU) br. 806/2014 ne sadržava posebna pravila o prijelaznim aranžmanima i prijelaznim ciljnim razinama za ispunjavanje MREL-a nakon 2024. Međutim, postoje situacije u kojima se od subjekata ne bi trebalo odmah zahtijevati da se usklade s višim MREL-om koji je odredio Odbor, uključujući slučajeve u kojima je povećanje MREL-a posljedica značajnih promjena u subjektu, na primjer zbog spajanja ili preuzimanja, ili posljedica promjena preferirane sanacijske strategije. Osobito, ako se preferirana sanacijska strategija promijeni iz likvidacije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti u primjenu sanacijske mjere, subjekt možda neće moći odmah u potpunosti ispuniti MREL kako ga je odredio Odbor. Odbor bi stoga trebao biti ovlašten odrediti odgovarajuća prijelazna razdoblja za usklađivanje s MREL-om. Nadalje, Odbor bi trebao imati ovlast da odredi obvezujuće prijelazne ciljne razine za takve subjekte kako bi se osiguralo da na odgovarajući način povećaju svoje resurse prihvatljive za MREL. Kako bi se zaštitila legitimna očekivanja, nova pravila ne bi trebala utjecati na prijelazna razdoblja koja je Odbor prethodno odredio na temelju pravila koja su se primjenjivala na relevantni datum.

- (13) Na temelju članka 4. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013¹⁰ ESB je nadležan za obavljanje nadzornih zadaća povezanih s ranom intervencijom. Potrebno je smanjiti rizike koji proizlaze iz razlika u prenošenju mjera rane intervencije utvrđenih u Direktivi 2014/59/EU u nacionalno pravo te ESB-u olakšati djelotvornu i dosljednu primjenu njegovih ovlasti poduzimanja mjera rane intervencije. Mjere rane intervencije uvedene su kako bi nadležna tijela mogla riješiti problem pogoršanja financijske i ekonomske situacije subjekta te što više smanjiti rizik i posljedice moguće sanacije. No, s obzirom na to da nije sigurno koji su okidači za primjenu tih mjera rane intervencije, kao i da se one djelomično preklapaju s nadzornim mjerama, mjere rane intervencije rijetko se koriste. Odredbe o mjerama rane intervencije iz Direktive 2014/59/EU stoga bi trebalo prenijeti u Uredbu (EU) br. 806/2014 kako bi se osiguralo da ESB raspolaže jedinstvenim i izravno primjenjivim pravnim instrumentom, dok bi uvjete za primjenu tih mjera rane intervencije trebalo pojednostavniti i razraditi. Da bi se otklonile dvojbe o uvjetima i vremenskom okviru za smjenu upravljačkog tijela subjekta i imenovanje privremenih upravitelja, te bi mjere trebalo izričito svrstati u mjere rane intervencije i njihovu primjenu temeljiti na istim okidačima. Pod posebnim uvjetima postupna likvidacija aktivnosti može biti troškovno učinkovito rješenje kojim se subjektu sa slabim poslovnim modelom olakšava izlazak s tržišta, čime se izbjegava dugotrajan pad koji završava propašću subjekta.

¹⁰ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1024/oj>).

ESB bi trebao imati ovlast za ranu intervenciju kako bi zatražio da se podnese plan koji treba provesti u slučaju dobrovoljne likvidacije aktivnosti subjekta, a odluku o provedbi takvog plana prepustiti dotičnom subjektu. ESB bi trebao biti obvezan da pri izvršenju ovlasti za ranu intervenciju odabere odgovarajuće mjere za rješavanje određene situacije u skladu s načelom proporcionalnosti. Kako bi mogao uzeti u obzir reputacijske rizike ili rizike povezane s pranjem novca ili informacijskom i komunikacijskom tehnologijom, ESB bi trebao uvjete za primjenu mjera rane intervencije ocijeniti ne samo na temelju kvantitativnih pokazatelja, kao što su kapitalni ili likvidnosni zahtjevi, razina financijske poluge, neprihodonosni krediti i koncentracija izloženosti, nego i na temelju kvalitativnih okidača. Postupak odlučivanja u vezi s mjerama rane intervencije trebao bi omogućiti njihovo brzo razmatranje i, prema potrebi, njihovu primjenu kako bi se izbjeglo daljnje pogoršanje stanja subjekta.

- (14) Potrebno je osigurati da se Odbor može pripremiti za moguću sanaciju subjekta. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo stoga bi trebali dovoljno rano obavijestiti Odbor o pogoršanju stanja subjekta, a Odbor bi trebao imati ovlasti potrebne za provedbu pripremnih mjera. Kako bi se Odboru omogućilo da što brže odgovori na pogoršanje stanja subjekta, važno je napomenuti da prethodna primjena mjera rane intervencije ne bi trebala biti uvjet Odboru da dogovori stavljanje subjekta na tržište odnosno da zahtijeva informacije radi ažuriranja sanacijskog plana i pripreme vrednovanja. Pri stavljanju na tržište subjekta koji je član institucionalnog sustava zaštite, Odbor bi trebao razmotriti mjere koje bi institucionalni sustav zaštite mogao poduzeti prije sanacije kako bi se izbjegao značajan rizik da će subjekt propasti ili da je vjerojatno da će propasti. Radi osiguravanja dosljednog, koordiniranog, djelotvornog i pravodobnog odgovora na pogoršanje stanja subjekta te radi pravilne pripreme za moguću sanaciju potrebno je poboljšati interakciju i koordinaciju ESB-a, nacionalnih nadležnih tijela i Odbora. Čim subjekt ispuni uvjete za primjenu mjera rane intervencije, ESB, nacionalna nadležna tijela i Odbor trebali bi početi intenzivnije razmjenjivati informacije, uključujući privremene informacije, i zajednički pratiti stanje subjekta.

- (15) Potrebno je osigurati pravodobno djelovanje i ranu koordinaciju Odbora i ESB-a ili relevantnog nacionalnog nadležnog tijela u pogledu manje važnih prekograničnih grupa dok subjekt i dalje ima kontinuitet poslovanja, no postoji značajan rizik da bi mogao propasti. Stoga bi ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo trebali što prije obavijestiti Odbor o takvom riziku. U toj bi obavijesti trebalo navesti razloge za procjenu ESB-a ili relevantnog nacionalnog nadležnog tijela proveli procjenu te iznijeti pregled nekih od dostupnih alternativnih mjera privatnog sektora, nadzornih mjera ili mjera rane intervencije kojima se može spriječiti propast subjekta u razumnom roku. Takva rana obavijest ne utječe na alternativne mjere privatnog sektora, uključujući mjere institucionalnog sustava zaštite, kojima bi se spriječila propast ili vjerojatna propast subjekta u razumnom roku, i ne dovodi u pitanje postupke kojima se utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za sanaciju.
- Prethodna obavijest koju ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo dostavlja Odboru o značajnom riziku od propasti ili vjerojatne propasti subjekta ili o isteku određenog roka za provedbu mjera za uklanjanje takvog značajnog rizika ne bi trebala biti uvjet za kasnije utvrđivanje da subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti niti bi na drugi način nužno trebala podrazumijevati to utvrđivanje. Nadalje, ako se kasnije procijeni da subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti i da nema alternativnih rješenja za sprečavanje te propasti u razumnom roku, Odbor mora donijeti odluku o tome hoće li poduzeti sanacijske mjere. U tom slučaju pravodobnost odluke o primjeni sanacijske mjere na subjekt može biti ključna za uspješnu provedbu sanacijske strategije, osobito zato što ranija intervencija u subjektu može doprinijeti stvaranju dostatnih razina kapaciteta pokrića gubitaka i likvidnosti za provedbu te strategije. Stoga je primjereno omogućiti Odboru da u bliskoj suradnji s ESB-om ili relevantnim nacionalnim nadležnim tijelom procijeni koji bi bio razuman rok za provedbu alternativnih mjera kako bi se izbjegla propast subjekta. Kako bi se osigurao pravodoban ishod i Odboru omogućila pravilna priprema za moguću sanaciju subjekta, Odbor i ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo trebali bi redovito održavati sastanke, o čijoj bi učestalosti trebao odlučiti Odbor, uzimajući u obzir okolnosti slučaja.

- (16) Kako bi se obuhvatila bitna kršenja bonitetnih zahtjeva, potrebno je razraditi uvjete na temelju kojih se utvrđuje propadaju li matična društva, uključujući holdinge, ili je vjerojatno da će propasti. Ako matično društvo prekrši te zahtjeve, to bi se kršenje trebalo smatrati značajnim ako je po vrsti i opsegu usporedivo s kršenjem zbog kojeg bi nadležno tijelo, da ga počini kreditna institucija, imalo osnovu za oduzimanje odobrenja za rad u skladu s člankom 18. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹¹.

¹¹ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

- (17) Okvir za sanaciju trebao bi se moći primjenjivati na sve subjekte neovisno o njihovoj veličini i poslovnom modelu ako instrumenti dostupni u okviru nacionalnog prava nisu primjereni za upravljanje njihovom propašću. Međutim, neke ciljeve okvira potrebno je dodatno definirati kako bi se povećala usklađenost i promicala konvergencija. Cilj sanacije koji se odnosi na osiguravanje kontinuiteta ključnih funkcija usmjeren je na zaštitu financijske stabilnosti i realnoga gospodarstva. Stoga je potrebno osigurati da se ne obustavi pružanje ključnih funkcija. Posebno je potrebno pojasniti da, ovisno o posebnim okolnostima, Odbor može zaključiti da se određene funkcije subjekta smatraju ključnima čak i ako bi njihova obustava poremetila financijsku stabilnost ili usluge koje su bitne za realno gospodarstvo samo na regionalnoj razini. Kad je riječ o primanju depozita, Odbor treba obratiti dužnu pozornost na rizik od gubitka povjerenja deponentata koji drže depozite koji nisu obuhvaćeni Direktivom 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹².
- Javna sredstva trebalo bi zaštititi tako da se na najmanju moguću mjeru svede oslanjanje na izvanredne javne financijske potpore, osobito ako se isplaćuju iz proračuna države članice. Deponente obuhvaćene Direktivom 2014/49/EU, ulagatelje obuhvaćene Direktivom 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹³, sredstva klijenata i imovinu klijenata također treba zaštititi.

¹² Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

¹³ Direktiva 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknade štete za investitore (SL L 84, 26.3.1997., str. 22.,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (18) Tijekom faze planiranja sanacije, pri odlučivanju o tome treba li subjekt odrediti za sanaciju, činjenica da se na subjekt primjenjuju pojednostavnjene obveze trebala bi Odboru općenito služiti kao pokazatelj da njegova sanacija u slučaju propasti ne bi bila u javnom interesu. Suprotno tomu, činjenica da se na subjekt ne primjenjuju pojednostavnjene obveze mogla bi upućivati na to da bi njegova sanacija u slučaju propasti bila u javnom interesu.
- (19) Likvidacija subjekta u redovnom postupku u slučaju insolventnosti mogla bi u nekim slučajevima ugroziti financijsku stabilnost i prekinuti pružanje ključnih funkcija. To bi, na primjer, mogao biti slučaj ako bi insolventnost vjerojatno dovela do gubitaka značajnog udjela depozita ili znatnih poteškoća u kontinuitetu pristupa depozitima te ako Odbor smatra da bi ti gubici ili te poteškoće mogli znatno utjecati na pružanje ključnih funkcija, na financijsku stabilnost zbog širenja štetnih učinaka ili na realno gospodarstvo. U takvim slučajevima vrlo je vjerojatno da bi postojao javni interes za pokretanje sanacije subjekta umjesto njegove likvidacije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Kad se procjenjuje je li sanacija subjekta u javnom interesu, trebalo bi što više uzeti u obzir i razliku između financiranja sredstvima iz sigurnosnih mreža koje financira sam sektor, to jest financijskih aranžmana za sanaciju ili sustava osiguranja depozita, s jedne strane, i financiranja sredstvima država članica iz novca poreznih obveznika, s druge strane. Takvo financiranje sredstvima država članica podrazumijeva veću vjerojatnost moralnog rizika i slabiji poticaj za tržišnu disciplinu. Stoga bi Odbor, pri procjeni cilja smanjenja na najmanju moguću mjeru oslanjanja na izvanredne javne financijske potpore, trebao dati prednost financiranju sredstvima iz Jedinственog fonda za sanaciju („Fond”) ili sustava osiguranja depozita u odnosu na financiranje jednakim iznosom sredstava iz proračuna država članica.

- (20) Pri poduzimanju procjene javnog interesa Odbor bi trebao procijeniti bi li bilo koji od ciljeva sanacije bio ugrožen u slučaju da se subjekt koji propada likvidira u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti. Za sanacijsku mjeru ne bi trebalo smatrati da je potrebna radi javnog interesa ako nijedan od ciljeva sanacije nije ugrožen u slučaju da se subjekt likvidira u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Ako Odbor procijeni da je barem jedan cilj sanacije ugrožen u slučaju likvidacije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, ishod procjene javnog interesa trebao bi biti negativan samo ako bi se likvidacijom subjekta koji propada u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ciljevi sanacije ostvarili ne samo u istoj mjeri kao i sanacijom, nego i djelotvornije.
- (21) S obzirom na iskustvo stečeno u provedbi Uredbe (EU) br. 806/2014 i direktiva 2014/49/EU i 2014/59/EU, potrebno je dodatno utvrditi uvjete pod kojima se mogu iznimno odobriti mjere opreza koje se smatraju izvanrednim javnim financijskim potporama. Trebalo bi osigurati dovoljno rano poduzimanje mjera opreza. Nadalje, mjerama pomoći za imovinu umanjene vrijednosti, uključujući subjekte za upravljanje imovinom ili sustave osiguranja imovine, mogu se djelotvorno i učinkovito ukloniti uzroci financijskih poteškoća s kojima se mogu suočiti subjekti te spriječiti njihova propast, pa bi se stoga mogle smatrati relevantnim mjerama opreza. Stoga bi trebalo odrediti da mjere opreza mogu biti u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti.

- (22) Kako bi se očuvala tržišna disciplina, zaštitila javna sredstva i izbjeglo narušavanje tržišnog natjecanja, mjere opreza trebale bi ostati iznimka i primjenjivati se samo za uklanjanje ozbiljnih poremećaja na tržištu i očuvanje financijske stabilnosti, osobito u slučaju sistemske krize. Nadalje, mjere opreza ne bi se smjele koristiti za nadoknadu gubitaka koji su pretrpljeni ili će vjerojatno biti pretrpljeni. Najpouzdaniji instrument za kvantifikaciju gubitaka koji su pretrpljeni ili će vjerojatno biti pretrpljeni jest provjera kvalitete imovine koju obave ESB, europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) (EBA) osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴ ili nacionalna nadležna tijela. ESB i nacionalna nadležna tijela trebali bi se poslužiti takvom provjerom ili, prema potrebi, izravnim nadzorima kako bi kvantificirala gubitke koji su pretrpljeni ili će vjerojatno biti pretrpljeni ako se takva provjera ili nadzori mogu provesti u razumnom roku. Ako to nije moguće, ESB i nacionalna nadležna tijela trebali bi gubitke koji su pretrpljeni ili će vjerojatno biti pretrpljeni kvantificirati na najpouzdaniji mogući način s obzirom na postojeće okolnosti, prema potrebi na temelju bilance subjekta, pod uvjetom da je bilanca u skladu s primjenjivim računovodstvenim pravilima i standardima, kako je potvrdio neovisni vanjski revizor.

¹⁴ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Utvrđivanje da je subjekt solventan, za potrebe mjera potpore u obliku preventivne dokapitalizacije i državnih jamstava za novoizdane obveze, trebalo bi se temeljiti na procjeni o tome može li subjekt u budućnosti ispuniti kapitalne zahtjeve utvrđene u Uredbi (EU) br. 575/2013 ili Uredbi (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁵ te dodatni kapitalni zahtjev utvrđen u Direktivi 2013/36/EU ili Direktivi (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁶.

¹⁵ Uredba (EU) 2019/2033 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnim zahtjevima za investicijska društva i o izmjeni uredaba (EU) br. 1093/2010, (EU) br. 575/2013, (EU) br. 600/2014 i (EU) br. 806/2014 (SL L 314, 5.12.2019., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

¹⁶ Direktiva (EU) 2019/2034 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o bonitetnom nadzoru nad investicijskim društvima i izmjeni direktiva 2002/87/EZ, 2009/65/EZ, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU i 2014/65/EU (SL L 314, 5.12.2019., str. 64., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

- (23) Cilj je preventivne dokapitalizacije pružiti potporu održivim subjektima za koje je utvrđeno da će se u bliskoj budućnosti vjerojatno suočiti s privremenim poteškoćama, kao i spriječiti daljnje pogoršanje njihove situacije. Kako bi se izbjegla dodjela javnih subvencija poduzećima koja su već neprofitabilna, mjere opreza u obliku stjecanja instrumenata regulatornog kapitala ili drugih instrumenata kapitala odnosno mjera za imovinu umanjene vrijednosti ne bi trebalo određivati u iznosu koji premašuje iznos potreban za pokrivanje nedostatka kapitala utvrđenog u nepovoljnom scenariju u testu otpornosti na stres ili jednakovrijednoj ocjeni. Kako bi se osiguralo da se u konačnici obustavi javno financiranje, te mjere opreza trebale bi biti vremenski ograničene i imati jasan rok trajanja („strategija za prestanak korištenja mjere potpore”). Instrumenti bez dospijeća, uključujući redovni osnovni kapital, trebali bi se koristiti samo u iznimnim okolnostima i podlijegati određenim kvantitativnim ograničenjima jer po svojoj prirodi ne ispunjavaju uvjet da su privremeni. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo trebali bi od subjekata koji ne poštuju uvjete strategije za prestanak korištenja mjere potpore zatražiti jednokratni plan s korektivnim mjerama. Kako bi se osigurao izlazak s tržišta subjekata koji se pokažu neodrživima, relevantno tijelo trebalo bi utvrditi propada li subjekt ili je vjerojatno da će propasti ako ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo nije zadovoljno s planom s korektivnim mjerama ili ako subjekt ne poštuje plan s korektivnim mjerama.

- (24) Mjere opreza trebalo bi ograničiti na iznos koji je subjektu potreban za održavanje solventnosti u slučaju događaja iz nepovoljnog scenarija iz testa otpornosti na stres ili jednakovrijedne ocjene. Subjekt na koji se primijene mjere opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti trebao bi moći iskoristiti dodijeljeni iznos za pokrivanje gubitaka od prenesene imovine ili u kombinaciji sa stjecanjem instrumenata kapitala, pod uvjetom da se ne premaši ukupan iznos koji nedostaje. Potrebno je osigurati i da mjere opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti budu usklađene s postojećim pravilima o državnim potporama i najboljom praksom, da se njima obnovi dugoročna održivost subjekta, da državna potpora bude ograničena na najmanji potreban iznos i da se izbjegne narušavanje tržišnog natjecanja. Zbog toga bi, kad su posrijedi mjere opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti, uključena tijela trebala uzeti u obzir posebne smjernice, uključujući Komisijin plan za osnivanje nacionalnih društava za upravljanje imovinom i komunikaciju Komisije od 16. prosinca 2020. o rješavanju problema neprihodonosnih kredita nakon pandemije bolesti COVID-19. Na mjere opreza u obliku mjera za imovinu umanjene vrijednosti trebao bi se uvijek primjenjivati presudni uvjet da su privremene. Očekuje se da će se državnim jamstvima za imovinu umanjene vrijednosti dotičnog subjekta koja se odobravaju za određeno razdoblje osigurati ispunjavanje tog uvjeta bolje od prijenosa takve imovine na subjekt koji prima javne potpore.

- (25) Važno je osigurati da Odbor brzo i pravodobno odredi sanacijske mjere kad one uključuju dodjelu državne potpore ili potpore iz Fonda. Stoga je potrebno Odboru omogućiti donošenje predmetnog sanacijskog programa prije nego što Komisija procijeni je li takva potpora usklađena s unutarnjim tržištem. No, da bi se osiguralo dobro funkcioniranje unutarnjeg tržišta u takvom scenariju, sanacijski programi kojima se dodjeljuje državna potpora ili potpora iz Fonda trebali bi u konačnici i dalje podlijegati tome da Komisija odobrava takvu potporu. Kako bi Komisija mogla što prije procijeniti je li potpora iz Fonda usklađena s unutarnjim tržištem te kako bi se osigurao neometan protok informacija, Odbor i Komisija trebali bi odmah razmjenjivati sve potrebne informacije u vezi s mogućim korištenjem potpore iz Fonda. Trebalo bi utvrditi posebna pravila o tome kada i koje bi informacije Odbor trebao dostaviti Komisiji kako bi ih ona mogla uzeti u obzir u procjeni usklađenosti potpore iz Fonda.
- (26) Postupak kojim se uređuje pokretanje sanacije i postupak kojim se uređuje donošenje odluke o primjeni ovlasti za otpis i konverziju slični su. Stoga je primjereno uskladiti odgovarajuće zadaće Odbora te ESB-a ili nacionalnog nadležnog tijela, ovisno o slučaju, s jedne strane kad procjenjuju jesu li ispunjeni uvjeti za primjenu ovlasti za otpis i konverziju i s druge strane kad procjenjuju uvjete za donošenje sanacijskog programa.

- (27) Ako sanacijsku mjeru treba primijeniti na sanacijski subjekt koji je dio sanacijske grupe, moguće je da se na drugi subjekt iz iste grupe primijene ovlasti za otpis i konverziju. Međuovisnosti između takvih subjekata, uključujući postojanje konsolidiranih kapitalnih zahtjeva koje treba ponovno ispuniti i potrebu za aktivacijom mehanizama za prenošenje gubitaka na sanacijski subjekt i kapitala na nesancijski subjekt, mogu otežati procjenu potreba za pokrićem gubitaka i dokapitalizacijom zasebno za svaki subjekt, a time i utvrđivanje iznosa koje treba otpisati i konvertirati za svaki subjekt. Stoga bi za takve situacije trebalo odrediti postupak u okviru kojeg bi Odbor trebao uzeti u obzir te međuovisnosti u primjeni ovlasti za otpis i konverziju instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza. U tu bi svrhu, odnosno kad jedan subjekt ispunjava uvjete za primjenu ovlasti za otpis i konverziju, a drugi subjekt iz iste grupe istodobno ispunjava uvjete za sanaciju, Odbor trebao donijeti jedinstveni sanacijski program koji obuhvaća oba subjekta.
- (28) Radi povećanja pravne sigurnosti i s obzirom na potencijalnu važnost obveza koje proizidu iz budućih neizvjesnih događaja, uključujući ishod sudskih sporova koji su u tijeku u trenutku sanacije, potrebno je utvrditi kako postupati prema tim obvezama pri primjeni *bail-in* instrumenta. Odbor bi trebao razlikovati obveze koje se temelje na sadašnjim obvezama koje proizlaze iz prošlih događaja i koje će dovesti do gubitka, ali čiji je rok dospjeća ili iznos neizvjestan, i obveze koje bi mogle nastati u budućnosti, ali ne bi dovele do gubitka ili bi mogle nastati u budućnosti samo ako dođe do neizvjesnog događaja.

- (29) Isto tako, trebalo bi utvrditi da prema obvezama neizvjesnog roka dospijeća ili iznosa, ako se te obveze temelje na sadašnjim obvezama koje proizlaze iz prošlih događaja i koje će dovesti do gubitka, treba postupati na isti način kao prema drugim obvezama.
- Takve obveze trebale bi biti prihvatljive za *bail-in*, osim ako ispunjavaju jedan od posebnih kriterija za isključenje iz područja primjene *bail-in* instrumenta. S obzirom na moguću važnost tih obveza u sanaciji, a radi osiguranja sigurne primjene *bail-in* instrumenta, trebalo bi odrediti da su one dio obveza prihvatljivih za *bail-in* i da bi se stoga *bail-in* instrument mogao primijeniti i na njih. Kako bi se osigurala djelotvorna primjena *bail-in* instrumenta na obveze neizvjesnog roka dospijeća ili iznosa, Odbor bi trebao imati ovlast smanjiti, među ostalim smanjiti na nulu, glavnice koju treba platiti u vezi s takvim obvezama i pretvoriti takve obveze u dionice ili druge vlasničke instrumente.
- Međutim, smanjenje ili konverzija mogu se provesti samo ako i kada se za obvezu neizvjesnog roka dospijeća ili iznosa sa sigurnošću utvrde rok dospijeća i iznos.

- (30) Potrebno je osigurati da obveza koja bi u budućnosti mogla proizići iz neizvjesnog događaja ili obveza neizvjesnog roka dospijeca ili iznosa koja se temelji na postojećoj obvezi u trenutku sanacije ne narušava djelotvornost sanacijske strategije, a posebno *bail-in* instrumenta. Radi postizanja tog cilja procjenitelj bi, u okviru vrednovanja za potrebe sanacije, u skladu sa svojim mogućnostima trebao procijeniti takve obveze i kvantificirati potencijalnu vrijednost tih obveza. Kako bi se osiguralo da nakon postupka sanacije subjekt može zadržati dostatno povjerenje tržišta tijekom odgovarajućeg razdoblja, procjenitelj bi tu potencijalnu vrijednost trebao uzeti u obzir pri utvrđivanju iznosa za koji se obveze prihvatljive za *bail-in* trebaju otpisati ili konvertirati da bi se ponovno uspostavili omjeri kapitala institucije u sanaciji. Odbor bi svoje ovlasti konverzije posebno trebao primijeniti na obveze prihvatljive za *bail-in* u mjeri potrebnoj da se osigura dokapitalizacija institucije u sanaciji dostatna za pokrivanje potencijalnih gubitaka koje bi mogla uzrokovati obveza koja bi u budućnosti mogla proizići iz neizvjesnog događaja ili koja se temelji na postojećoj obvezi, ali su njezin rok dospijeca ili iznos neizvjesni. Pri procjeni iznosa otpisa ili konverzije Odbor bi trebao dobro razmotriti utjecaj potencijalnog gubitka na instituciju u sanaciji na temelju niza čimbenika, uključujući vjerojatnost nastanka događaja, vremenski okvir njegova nastanka i iznos obveze.

- (31) U određenim okolnostima, nakon što se iz Fonda osigura doprinos do najviše 5 % ukupnih obveza subjekta, uključujući regulatorni kapital, Odbor može upotrijebiti dodatne izvore financiranja kao dodatnu potporu svojoj sanacijskoj mjeri. Trebalo bi jasnije utvrditi u kojim bi se okolnostima iz Fonda mogla osigurati dodatna potpora ako su sve obveze prihvatljive za *bail-in* koje nisu prihvatljivi depoziti, a koje imaju niži red prvenstva od neosiguranih depozita fizičkih osoba i mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća i koje nisu diskrecijski isključene iz *bail-ina*, u cijelosti otpisane ili konvertirane.

- (32) Uspješna sanacija ovisi o pravodobnom pristupu Odbora relevantnim informacijama subjekata za koje je odgovoran te javnih institucija i tijela. U tom bi kontekstu Odbor trebao moći pristupiti statističkim informacijama koje ESB prikuplja kao središnja banka, kao i informacijama koje su ESB-u dostupne kao nadzornom tijelu u okviru Uredbe (EU) br. 1024/2013. Na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 2533/98¹⁷ Odbor bi trebao osigurati fizičku i logičku zaštitu povjerljivih statističkih podataka te od ESB-a zatražiti odobrenje za daljnji prijenos koji bi mogao biti potreban za izvršavanje zadaća Odbora. Budući da pružanje informacija o agregiranom broju stranaka kojima je subjekt jedini ili glavni bankovni partner, a koje se čuvaju u centraliziranim automatiziranim mehanizmima uspostavljenima na temelju Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸, može biti nužno i razmjerno za provedbu procjene javnog interesa, Odbor bi trebao moći dobiti te informacije od slučaja do slučaja.

¹⁷ Uredba Vijeća (EZ) br. 2533/98 od 23. studenoga 1998. o prikupljanju statističkih podataka od strane Europske središnje banke (SL L 318, 27.11.1998., str. 8., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1998/2533/oj>).

¹⁸ Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

Trebalo bi odrediti i točan trenutak u kojem Odbor može neizravno pristupiti informacijama. Nadalje, ako su informacije koje su Odboru potrebne za obavljanje njegovih zadaća dostupne javnoj instituciji ili tijelu koje mora surađivati s Odborom, takva institucija ili tijelo trebalo bi te informacije dostaviti Odboru na njegov zahtjev.

Međutim, ako u tom trenutku informacije nisu dostupne, neovisno o razlogu, Odbor bi trebao moći dobiti te informacije od fizičke ili pravne osobe koja ih posjeduje preko nacionalnih sanacijskih tijela ili izravno od te osobe nakon što o tome obavijesti nacionalna sanacijska tijela. Odbor bi isto tako trebao moći odrediti postupak i oblik u skladu s kojima bi trebao primati informacije od subjekata kako bi se osiguralo da te informacije što bolje odgovaraju njegovim potrebama, među ostalim u vezi s virtualnim sobama s podacima.

Osim toga, kako bi se osigurala što šira suradnja sa svim javnim institucijama i tijelima koja bi mogla posjedovati informacije koje su relevantne Odboru i potrebne za obavljanje zadaća koje su mu dodijeljene te radi izbjegavanja ponavljanja zahtjeva, među javnim institucijama i tijelima s kojima bi Odbor trebao moći surađivati, provjeravati dostupnost informacija i razmjenjivati informacije trebali bi biti članovi Europskog sustava središnjih banaka, relevantni sustavi osiguranja depozita, Europski odbor za sistemske rizike, europska nadzorna tijela i Europski stabilizacijski mehanizam. Naposljetku, kako bi se osigurala pravodobna intervencija financijskih aranžmana ugovorenih za Fond u slučaju potrebe Odbor bi trebao obavijestiti Komisiju i ESB čim utvrdi da bi moglo biti potrebno aktivirati te financijske aranžmane te Komisiji i ESB-u dostaviti sve informacije potrebne za obavljanje njihovih zadaća u vezi s tim financijskim aranžmanima.

- (33) U članku 86. stavku 1. Direktive 2014/59/EU predviđeno je da se redovni postupak u slučaju insolventnosti nad subjektima obuhvaćenima područjem primjene te direktive ne pokreće osim na inicijativu sanacijskog tijela, dok se odluka o pokretanju redovnog postupka u slučaju insolventnosti nad subjektom donosi samo uz suglasnost sanacijskog tijela. Ta odredba nije prenesena u Uredbu (EU) br. 806/2014. U skladu s podjelom zadaća utvrđenom u Uredbi (EU) br. 806/2014 nacionalna sanacijska tijela trebala bi se savjetovati s Odborom prije postupanja u skladu s člankom 86. stavkom 1. Direktive 2014/59/EU u odnosu na subjekte za koje je Odbor izravno odgovoran.
- (34) Potpredsjednik Odbora bira se po istim kriterijima kao i predsjednik i drugi punopravni članovi Odbora. Stoga je primjereno potpredsjedniku Odbora dodijeliti ista prava glasa kao i predsjedniku i punopravnim članovima Odbora.
- (35) Kako bi se Odboru omogućilo da na svojoj plenarnoj sjednici preliminarno ocijeni prednacrt proračuna prije nego što predsjednik predstavi njegov konačni nacrt, trebalo bi produljiti razdoblje u kojem predsjednik mora predstaviti početni prijedlog godišnjeg proračuna Odbora.
- (36) Kako bi se dodatno ojačala suradnja unutar jedinstvenog sanacijskog mehanizma između Odbora i nacionalnih sanacijskih tijela, Odbor u okviru izvršne sjednice trebao bi se savjetovati s Odborom u okviru plenarne sjednice o smjernicama, općim uputama i svim drugim instrumentima opće primjene u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma kojima se utvrđuje kako Odbor očekuje da će provoditi Uredbu (EU) br. 806/2014.

- (37) Postupak za provedbu savjetovanja o smjernicama, općim uputama i svim drugim instrumentima opće primjene u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma trebalo bi tumačiti uzimajući u obzir postojeće postupke za provedbu savjetovanja u skladu s okvirom iz članka 31. stavka 1. Uredbe (EU) br. 806/2014. Ako su tim okvirom već predviđeni posebni aranžmani u pogledu smjernica i općih uputa, ti bi se postojeći postupci, prema potrebi, trebali primjenjivati uz novi postupak savjetovanja.
- (38) Nakon početnog razdoblja povećanog prikupljanja sredstava za Fond predviđenog Uredbom (EU) br. 806/2014, dostupna financijska sredstva mogla bi se blago smanjiti na razinu nižu od ciljane razine, pogotovo zbog povećanja broja osiguranih depozita. Stoga je vjerojatno da će se u tim okolnostima pozvati na izvršenje mali iznos *ex ante* doprinosa. Zato je moguće da nakon nekoliko godina iznos tih *ex ante* doprinosa više neće biti razmjernan trošku prikupljanja tih doprinosa. Zbog toga bi Odbor trebao moći odgoditi prikupljanje *ex ante* doprinosa za najviše tri godine dok iznos koji se treba prikupiti ne postane razmjernan trošku postupka prikupljanja, pod uvjetom da takva odgoda ne utječe bitno na kapacitet Odbora za korištenje Fonda.

- (39) Neopozive obveze plaćanja jedan su od oblika dostupnih financijskih sredstava Fonda. Stoga je potrebno odrediti okolnosti u kojima se može pozvati na izvršenje tih obveza plaćanja. U slučaju da subjekt više nema obvezu uplaćivati doprinose u Fond nakon odluke o oduzimanju njegova odobrenja za rad, neopozivu obvezu plaćanja trebalo bi poništiti. Kako bi se osiguralo da poništenje neopozive obveze plaćanja ne dovede do situacije u kojoj dostupna financijska sredstva u Fondu padnu ispod razine koju Odbor smatra primjerenom, Odbor bi trebao imati ovlast za određivanje doprinosa koji bi relevantni subjekt trebao biti dužan platiti. Odbor bi trebao u svojoj odluci na odgovarajući način razmotriti potrebu za održavanjem jednakih uvjeta za sve uključene subjekte, uključujući subjekt koji prestaje biti obuhvaćen područjem primjene članka 2. Uredbe (EU) br. 806/2014. Odbor treba detaljno obrazložiti svoju odluku i objaviti je u svojem godišnjem izvješću, uključujući obrazloženje. Osim toga, radi veće transparentnosti i sigurnosti u pogledu udjela neopozivih obveza plaćanja u ukupnom iznosu *ex ante* doprinosa koje treba prikupiti Odbor bi trebao odrediti taj udio na godišnjoj osnovi, podložno primjenjivim ograničenjima. ESB ili relevantno nadležno tijelo trebali bi nastojati osigurati ublažavanje svih procikličkih učinaka neopozivih obveza plaćanja, ovisno o njihovu računovodstvenom tretmanu.

- (40) Najveći godišnji iznos izvanrednih *ex post* doprinosa Fondu na čije se izvršenje može pozvati trenutno ne smije premašivati trostruki iznos *ex ante* doprinosa. Nakon početnog razdoblja povećanog prikupljanja sredstava predviđenog Uredbom (EU) br. 806/2014 takvi *ex ante* doprinosi, u okolnostima koje ne uključuju korištenje Fonda, ovisit će samo o promjenama razine osiguranih depozita, pa će vjerojatno biti maleni. Stoga bi utvrđivanje najvećeg iznosa izvanrednih *ex post* doprinosa na temelju *ex ante* doprinosa moglo drastično ograničiti mogućnost Fonda za prikupljanje *ex post* doprinosa i tako smanjiti njegovu mogućnost djelovanja. Da bi se to izbjeglo, trebalo bi predvidjeti drukčije ograničenje i odrediti da najveći iznos izvanrednih *ex post* doprinosa na čije se izvršenje može pozvati ne bi trebao premašivati iznos triput veći od osmine ciljane razine Fonda.
- (41) U slučaju sanacije trebalo bi zadržati i odgovarajuću poveznicu između plaće i uspješnosti, posebno ako je vjerojatno da će se gubici prenijeti na Fond. U takvim bi slučajevima trebalo poništiti sve varijabilne primitke članova upravljačkog tijela i višeg rukovodstva institucije u sanaciji koji nisu isplaćeni ili koji nisu dodijeljeni. Osim ako član upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva dokaže da nije sudjelovao u postupanju ili da nije bio odgovoran za postupanje koje je dovelo do propasti institucije u sanaciji ili joj doprinijelo, varijabilne primitke koji su dodijeljeni ili isplaćeni u razdoblju od 24 mjeseca prije odluke o poduzimanju sanacijske mjere trebalo bi vratiti ili otplatiti.

- (42) Fond može poslužiti kao potpora primjeni instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije, pri čemu se skup imovine, prava i obveza institucije u sanaciji prenosi na primatelja. U takvom bi slučaju Odbor mogao imati pravo na potraživanje od preostalog subjekta u njegovoj kasnijoj likvidaciji u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Do toga može doći ako se Fond koristi u vezi s gubicima koje bi inače snosili vjerovnici, među ostalim u obliku jamstava za imovinu i obveze, ili za pokrivanje razlike između prenesene imovine i obveza. Da bi se osiguralo da gubitke institucije u sanaciji doista pokrivaju dioničari i vjerovnici koji su ostali u preostalom subjektu i da bi se povećala mogućnost otplate Odboru u slučaju insolventnosti, ta potraživanja Odbora od preostalog subjekta i potraživanja zbog opravdanih, valjano nastalih izdataka Odbora trebala bi u insolventnoj hijerarhiji imati isti red prvenstva kao i potraživanja nacionalnih financijskih aranžmana za sanaciju u svakoj državi članici sudionici, pri čemu bi trebao biti viši od reda prvenstva depozita i sustava osiguranja depozita. Budući da je svrha naknade koja se dioničarima i vjerovnicima isplaćuje iz Fonda zbog kršenja načela prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj nadoknada zbog rezultata sanacijskih mjera, ta naknada ne bi trebala dovesti do potraživanja od Odbora.

- (43) Kako bi se osigurala dovoljna fleksibilnost i sustavima osiguranja depozita olakšale intervencije za potporu korištenju sanacijskih instrumenata koje dovodi do izlaska institucije u sanaciji s tržišta, trebalo bi odrediti pojedine aspekte korištenja sustava osiguranja depozita u sanaciji. Osobito je potrebno odrediti da se u određenim slučajevima i pod jasnim uvjetima sredstva sustava osiguranja depozita mogu koristiti za potporu transakcijama prijenosa koje obuhvaćaju depozite, uključujući prihvatljive depozite iznad razine pokrića koju omogućuje dotični sustav osiguranja depozita, kao i neprihvatljive depozite uključene u primjenu opće prednosti deponenata. Doprinos sustava osiguranja depozita trebao bi biti usmjeren na pokrivanje manjka vrijednosti imovine koja se prenosi na kupca ili prijelaznu instituciju u odnosu na vrijednost prenesenih depozita. Ako doprinos zahtijeva kupac kako bi se u sklopu transakcije osigurala njegova neutralnost kapitala i očuvala usklađenost s njegovim kapitalnim zahtjevima, sustav osiguranja depozita bi trebao doprinijeti i u tu svrhu. Potpora sustava osiguranja depozita sanacijskoj mjeri trebala bi biti u obliku novca ili drugom obliku kao što su jamstva ili sporazumi o podjeli gubitaka kojima se utjecaj potpore na dostupna financijska sredstva iz tog sustava osiguranja depozita može smanjiti na najmanju moguću mjeru, a doprinos sustava osiguranja depozita istodobno može ispuniti svoju svrhu.

- (44) Na doprinos sustava osiguranja depozita u sanaciji trebala bi se primjenjivati određena ograničenja. Prvo, ukupni iznos doprinosa sustava osiguranja depozita u bilo kojem postupku sanacije ne bi trebao biti veći od iznosa osiguranih depozita u dotičnoj kreditnoj instituciji. Drugo, trebalo bi osigurati da svaka intervencija sustava osiguranja depozita u okviru sanacijske mjere koja se ponajprije oslanja na *bail-in* instrument u svrhu dokapitalizacije institucije u sanaciji i nastavka njezinih aktivnosti ne premašuje gubitak koji bi sustav osiguranja depozita pretrpio u slučaju insolventnosti ako bi isplatio osigurane deponente i subrogacijom preuzeo njihova potraživanja nad imovinom institucije. Treće, ako se sustav osiguranja depozita upotrebljava kao potpora sanacijskoj mjeri koja se uglavnom sastoji od prijenosa poslovanja na kupca ili prijelaznu instituciju, iznos doprinosa sustava osiguranja depozita ne bi trebao premašiti 62,5 % njegove ciljne razine, osim ako imenovano tijelo na temelju Direktive 2014/49/EU odluči prestati primjenjivati to ograničenje kako bi se izbjegli štetni učinci na financijsku stabilnost ili očuvao pristup deponentata njihovim depozitima. Četvrto, iznos doprinosa sustava osiguranja depozita ne bi trebao premašiti razliku između prenesene imovine i prenesenih depozita i obveza koji u insolventijskoj hijerarhiji imaju isti ili viši red prvenstva u odnosu na te depozite. Na taj bi se način osiguralo da se, prema potrebi, doprinos sustava osiguranja depozita koristi samo kako deponenti ne bi pretrpjeli gubitke, a ne za zaštitu vjerovnika koji u insolventijskoj hijerarhiji imaju niži red prvenstva od depozita. Međutim, ako je to relevantno, doprinos bi mogao uključivati i iznos potreban za osiguravanje neutralnosti kapitala subjekta primatelja.

- (45) Trebalo bi odrediti da bi sustav osiguranja depozita mogao doprinijeti prijenosu obveza koje nisu osigurani depoziti u kontekstu sanacije samo ako Odbor na pojedinačnoj osnovi zaključi da se depoziti uključeni u primjenu opće prednosti deponenata koji nisu osigurani depoziti ne mogu obuhvatiti *bail-inom* niti se mogu ostaviti u preostaloj instituciji u sanaciji koja će biti likvidirana te ako uvjeti za korištenje Fonda nisu ispunjeni putem doprinosa dioničara i vjerovnika. Odboru bi se osobito trebalo omogućiti da izbjegne raspodjelu gubitaka na te depozite ako je isključenje nužno i razmjerno kako bi se očuvao kontinuitet ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja ili, prema potrebi, kako bi se izbjeglo opće širenje štetnih učinaka i financijske nestabilnosti koje bi moglo uzrokovati ozbiljnu smetnju u gospodarstvu Unije ili države članice. Isti razlozi trebali bi se primjenjivati na uključivanje drugih obveza prihvatljivih za *bail-in* koje imaju niži red prvenstva od osiguranih depozita u prijenos na kupca ili prijelaznu instituciju. U tom slučaju prijenos tih obveza prihvatljivih za *bail-in* ne bi trebalo poduprijeti doprinosom sustava osiguranja depozita. Ako je potrebna ikakva vanjska financijska potpora za prijenos tih obveza prihvatljivih za *bail-in*, tu potporu trebao bi osigurati Fond.

- (46) S obzirom na mogućnost korištenja sustava osiguranja depozita u sanaciji potrebno je dodatno utvrditi uvjete u kojima se doprinos sustava osiguranja depozita može uračunati u ispunjavanje zahtjevâ za pristup Fondu. Ta bi mogućnost trebala biti dostupna samo kreditnim institucijama čija je ukupna vrijednost imovine jednaka ili manja od 80 milijardi EUR i u kontekstu sanacijske mjere koja se ponajprije oslanja na primjenu instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije. Kako bi se osiguralo da se sanacija i dalje ponajprije financira internim sredstvima kreditne institucije, a narušavanje tržišnog natjecanja smanjilo na najmanju moguću mjeru, korištenje doprinosa sustava osiguranja depozita za osiguravanje pristupa Fondu trebalo bi biti dostupno samo kreditnim institucijama za koje se, u 24 mjeseca koja prethode poduzimanju sanacijske mjere, sanacijskim planom ili planom sanacije grupe ne predviđa njihova uredna likvidacija u slučaju propasti s obzirom na to da je MREL koji je Odbor odredio za te kreditne institucije utvrđen na razini koja uključuje iznose za pokriće gubitaka i iznose dokapitalizacije. MREL koji je Odbor odredio trebao bi biti u skladu s minimalnim razinama MREL-a za subjekte s preferiranim sanacijskim strategijama kojima se predviđa da se u sanaciji ponajprije primjenjuju instrumenti prijenosa, čak i ako su odgovarajućim sanacijskim planom ili planom sanacije grupe predviđene različite mjere te se stoga na MREL tih kreditnih institucija nisu primjenjivale te minimalne razine. Nadalje, doprinosu sustava osiguranja depozita trebao bi prethoditi doprinos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza pokriću gubitaka i dokapitalizaciji u što većem opsegu. Naposljetku, institucija u sanaciji ne smije prekršiti svoj MREL, uključujući obvezujuće prijelazne ciljeve, u određenom razdoblju koje prethodi sanacijskoj mjeri, ne dovodeći u pitanje kratkoročna tehnička kršenja MREL-a.

- (47) Ako doprinos dioničara i vjerovnika institucije u sanaciji u obliku smanjenja, otpisa ili konverzije njihovih obveza ili putem gubitaka koje očekuju u likvidaciji preostalog subjekta, zajedno s doprinosom sustava osiguranja depozita, iznosi najmanje 8 % ukupnih obveza institucije, uključujući regulatorni kapital, Odbor bi trebao moći koristiti Fond radi pružanja dodatnog financiranja ako je to potrebno kako bi se osigurala djelotvorna sanacija u skladu s ciljevima sanacije. U takvim slučajevima, doprinos sustava osiguranja depozita trebao bi biti ograničen na iznos koji je potreban kako bi se omogućio pristup Fondu. Osim toga, za kreditnu instituciju čija je ukupna vrijednost imovine na pojedinačnoj osnovi između 30 milijardi EUR i 80 milijardi EUR, doprinos sustava osiguranja depozita ne bi trebao premašiti 2,5 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital kreditne institucije na pojedinačnoj osnovi.
- (48) U izvanrednim okolnostima može se dogoditi da doprinos Fonda od 5 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, nije dovoljan za pokrivanje potreba financiranja određene sanacijske mjere. U takvim slučajevima i ako je taj doprinos omogućen intervencijom sustava osiguranja depozita, sustav osiguranja depozita bi pod određenim uvjetima trebao dati dodatni doprinos koji je jednak iznosu gubitaka koje bi pretrpjeli osigurani depoziti da nisu zaštićeni. Trošak tog dodatnog doprinosa ne bi trebao biti veći od gubitaka koje bi sustav osiguranja depozita snosio u hipotetskom scenariju likvidacije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti i otplate osiguranih depozita. Osim toga, zbroj početnog doprinosa i dodatnog doprinosa sustava osiguranja depozita ne bi trebao premašiti iznos osiguranih depozita u dotičnoj kreditnoj instituciji. Uz dodatni doprinos sustava osiguranja depozita Odbor bi trebao moći zatražiti dodatno financiranje iz alternativnih izvora financiranja ako su ispunjeni uvjeti za to financiranje.

- (49) S obzirom na uzajamnu prirodu Fonda primjereno je uspostaviti poseban postupak koji treba slijediti nakon što njegovo neto kumulativno korištenje, ako je to moguće uz prethodni doprinos sustava osiguranja depozita, dosegne određene pragove. Takav postupak ne bi trebao dovesti do nemogućnosti korištenja sredstava Fonda u naknadnoj sanacijskoj mjeri. Ako neto korištenje Fonda tijekom tri godine dosegne prag koji odgovara 10 % njegove ciljne razine, na plenarnoj sjednici moraju se pružiti smjernice za buduća korištenja Fonda uz pomoć doprinosa sustava osiguranja depozita do dovršetka nadopune. Ako neto korištenje Fonda tijekom tri godine dosegne 20 % njegove ciljne razine, Odbor o tome mora obavijestiti Vijeće i Komisiju. U tom bi trenutku Komisija trebala preispitati pravila o doprinosima sustava osiguranja depozita u sanaciji kojima se omogućuje naknadno korištenje Fonda te procijeniti jesu li primjenjivi aranžmani za prikupljanje doprinosa za nadopunu Fonda primjereni u tim slučajevima. Nadalje, vremenski okvir za ponovno postizanje ciljne razine trebalo bi produljiti na 10 godina.
- (50) Ako se pri primjeni instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije upotrebljavaju sredstva sustava osiguranja depozita, zasebno ili zajedno s doprinosima iz Fonda, preostali subjekt koji preostane nakon prijenosa imovine, prava i obveza trebalo bi likvidirati na uredan način u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom, na temelju članka 22. stavka 5. Uredbe (EU) br. 806/2014. Osim toga, ako se sredstva sustava osiguranja depozita upotrebljavaju kao potpora instrumentu prijelazne institucije, djelovanje prijelazne institucije trebalo bi obustaviti u skladu s člankom 41. stavcima 3., 5. i 6. Direktive 2014/59/EU.

- (51) Transparentnost je ključna za osiguravanje integriteta tržišta, tržišne discipline i zaštite ulagatelja. Kako bi se osiguralo da Odbor može poticati rad na povećanju transparentnosti i sudjelovati u njemu, trebalo bi mu dopustiti objavu informacija iz vlastitih analiza, procjena i utvrđivanja, uključujući procjene provedivosti sanacije, ako se tom objavom ne bi naštetilo zaštiti javnog interesa u pogledu financijske, monetarne ili ekonomske politike i ako postoji prevladavajući javni interes za objavu.
- (52) Kako bi se osigurala dosljednost, izmjene Uredbe (EU) br. 806/2014 uvedene ovom Uredbom koje su slične izmjenama Direktive 2014/59/EU uvedenima Direktivom (EU) 2026/... Europskog parlamenta i Vijeća¹⁹⁺ trebale bi se primjenjivati od datuma koji je jednak datumu za prenošenje Direktive (EU) 2026/...⁺⁺, odnosno ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni]. Međutim, nema razloga za odgodu primjene izmjena Uredbe (EU) br. 806/2014 uvedenih ovom Uredbom koje se odnose isključivo na funkcioniranje jedinstvenog sanacijskog mehanizma. Te izmjene trebale bi se stoga primjenjivati od ... [mjesec dana od datuma stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni].

¹⁹ Direktiva (EU) 2026/... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o izmjeni Direktive 2014/59/EU u pogledu mjera rane intervencije, uvjeta za sanaciju i financiranja mjera sanacije te Direktive 2014/24/EU u pogledu usluga vrednovanja u sanaciji (SL L, ..., ELI: ...).

⁺ SL: molimo u tekst umetnuti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 17/26 (2023/0112(COD)) i dopuniti odgovarajuću bilješku.

⁺⁺ SL: molimo u tekst umetnuti broj direktive iz dokumenta PE-CONS 17/26 (2023/0112(COD)).

- (53) S obzirom na to da cilj ove Uredbe, to jest poboljšanje djelotvornosti i učinkovitosti okvira za oporavak i sanaciju subjekata, ne mogu dostatno ostvariti države članice jer bi drukčiji nacionalni pristupi mogli izazvati rizike za cjelovitost unutarnjeg tržišta, nego se oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije izmjenom pravila već utvrđenih na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (54) Uredbu (EU) br. 806/2014 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.
Izmjene Uredbe (EU) br. 806/2014

Uredba (EU) br. 806/2014 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 3. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka 21. zamjenjuje se sljedećim:

„(21) ‚društvo kći‘ znači društvo kći kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 16. Uredbe (EU) br. 575/2013, a za potrebe primjene članka 8., članka 10. stavka 10., članaka od 12. do 12.k te članaka 21. i 53. ove Uredbe na sanacijske grupe iz točke 24.b podtočke (b) ovog stavka uključuje, kada i ako je to primjereno, kreditne institucije ili financijske institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom, samo središnje tijelo te njihova društva kćeri, uzimajući u obzir način na koji takve sanacijske grupe ispunjavaju članak 12.f stavak 3. ove Uredbe;”;

(b) točka 24.a zamjenjuje se sljedećim:

„(24.a) ‚sanacijski subjekt‘ znači pravna osoba s poslovnim nastanom u državi članici sudionici za koju, u skladu s člankom 8. ove Uredbe, Odbor ili nacionalno sanacijsko tijelo odredi da je subjekt za koji sanacijski plan predviđa sanacijsku mjeru;”;

(c) u točki 24.b podtočka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) kreditne institucije ili financijske institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom, i samo središnje tijelo ako je najmanje jedna od tih kreditnih institucija ili financijskih institucija ili središnje tijelo sanacijski subjekt, te njihova društva kćeri;”;

(d) umeću se sljedeće točke:

„(24.d) ‚GSV institucija izvan EU-a‘ znači GSV institucija izvan EU-a kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 134. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(24.e) ‚GSV subjekt‘ znači GSV subjekt kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 136. Uredbe (EU) br. 575/2013;”;

(e) točka 49. zamjenjuje se sljedećim:

„(49) ,obveze prihvatljive za *bail-in*’ znači obveze, uključujući obveze neizvjesnog roka dospjeća ili iznosa, i instrumenti kapitala koji nisu instrumenti redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala ni dopunskog kapitala subjekta iz članka 2. te koji nisu isključeni iz područja primjene *bail-in* instrumenta na temelju članka 27. stavka 3.;

(f) umeće se sljedeća točka:

„(49.aa) ,obveze neizvjesnog roka dospjeća ili iznosa’ znači obveze koje se temelje na sadašnjim obvezama proizašlima iz prošlih događaja, a koje će dovesti do gubitka i čiji je rok dospjeća ili iznos neizvjestan;”;

(g) točka 49.b zamjenjuje se sljedećim:

„(49.b) ,podređeni prihvatljivi instrumenti’ znači instrumenti koji ispunjavaju sve uvjete iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, osim članka 72.b stavaka 3., 4. i 5. te uredbe, i, ako je primjenjivo, iz članka 12.c stavka 1.a ove Uredbe;”;

(h) umeće se sljedeća točka:

„(50.a) ‚imenovano tijelo‘ znači imenovano tijelo kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki 18. Direktive 2014/49/EU;”;

2. u članku 4. umeće se sljedeći stavak:

„1.a Države članice što prije obavješćuju Odbor ako podnesu zahtjev za uspostavu bliske suradnje s ESB-om na temelju članka 7. Uredbe (EU) br. 1024/2013.

Nakon obavijesti upućene na temelju članka 7. Uredbe (EU) br. 1024/2013 i prije uspostave bliske suradnje, države članice dostavljaju sve informacije o subjektima i grupama s poslovnim nastanom na njihovu državnom području koje Odbor može zahtijevati radi pripreme za zadaće koje su mu dodijeljene ovom Uredbom i Sporazumom.”;

3. u članku 5. umeće se sljedeći stavak:

„1.a Sva upućivanja na tijela imenovana u skladu s člankom 3. Direktive 2014/59/EU u članku 7. stavku 6. točki (e), članku 10. stavku 3., članku 63. stavku 3. točki (j), članku 65. stavku 2. točki (k) i članku 70. stavku 4. Direktive (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća* smatraju se upućivanjima na Odbor u pogledu subjekata i grupa iz članka 7. stavka 2. ove Uredbe te u pogledu subjekata i grupa iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. ove Uredbe ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba.

* Direktiva (EU) 2025/1 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2024. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju društava za osiguranje i društava za reosiguranje i o izmjeni direktiva 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2007/36/EZ, 2014/59/EU i (EU) 2017/1132 te uredaba (EU) br. 1094/2010, (EU) br. 648/2012, (EU) br. 806/2014 i (EU) 2017/1129 (SL L, 2025/1, 8.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”;

4. članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. četvrti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Prilikom obavljanja zadaća iz ovog stavka, nacionalna sanacijska tijela primjenjuju relevantne odredbe iz ove Uredbe. Sva upućivanja na Odbor u članku 5. stavku 2., članku 6. stavku 5., članku 8. stavcima 6. i 8., stavku 10. trećem podstavku te stavcima 11.a, 12. i 13., članku 10. stavcima od 1. do 10., članku 10.a, člancima od 11. do 14., članku 15. stavcima 1., 2. i 3., članku 16., članku 18. stavcima 1., 1.a, 2., 5. i 6., članku 20., članku 21. stavcima od 1. do 7., članku 21. stavku 8. drugom podstavku, članku 21. stavcima 9. i 10., članku 22. stavcima 1., 3., 5. i 6., člancima 23. i 24., članku 25. stavku 3., članku 27. stavcima od 1. do 15., članku 27. stavku 16. drugom podstavku drugoj rečenici, trećem podstavku i četvrtom podstavku prvoj, trećoj i četvrtoj rečenici, članku 30. stavcima 2.b i 2.c, članku 30.a stavcima 1. i 2., članku 32. i članku 79. stavcima 1., 2., 7. i 8. smatraju se upućivanjima na nacionalna sanacijska tijela u pogledu grupa i subjekata iz prvog podstavka ovog stavka. U tu svrhu nacionalna sanacijska tijela izvršavaju svoje ovlasti prema nacionalnom pravu kojim se prenosi Direktiva 2014/59/EU u skladu s uvjetima utvrđenima u nacionalnom pravu.”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Neovisno o stavku 3. ovog članka, države članice sudionice mogu odlučiti da Odbor izvršava sve relevantne ovlasti i odgovornosti koje su mu dodijeljene ovom Uredbom u odnosu na subjekte i grupe koje imaju poslovni nastan na njihovu državnom području, različite od onih iz stavka 2. ovog članka. U tom slučaju ne primjenjuju se stavci 3. i 4. ovog članka, članak 9., članak 12. stavak 3. i članak 31. stavak 1. Države članice koje namjeravaju iskoristiti tu mogućnost o tome obavješćuju Odbor i Komisiju. Ta obavijest proizvodi učinke od dana njezine objave u *Službenom listu Europske unije*.

Nakon što obavijest iz prvog podstavka ovog stavka počne proizvoditi učinke, države članice sudionice mogu odlučiti da se odgovornost za obavljanje zadaća u odnosu na subjekte i grupe s poslovnim nastanom na njihovu državnom području, različite od onih iz stavka 2., vrati nacionalnim sanacijskim tijelima i u tom se slučaju prvi podstavak ovog stavka više ne primjenjuje.

Države članice koje namjeravaju iskoristiti tu mogućnost o tome obavješćuju Odbor i Komisiju. Ta obavijest proizvodi učinke od dana njezine objave u *Službenom listu Europske unije*.”;

5. članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Odbor može naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da izvršavaju ovlasti iz članka 10. stavka 8. Direktive 2014/59/EU. Nacionalna sanacijska tijela provode naloge Odbora u skladu s člankom 29. ove Uredbe.”;

(b) stavak 10. mijenja se kako slijedi:

i. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„U skladu s mjerama iz prvog podstavka sanacijskim planom za svaku se grupu utvrđuju sanacijski subjekti i sanacijske grupe te, prema potrebi, subjekti planirani za likvidaciju.”;

ii. dodaje se sljedeći podstavak:

„Pri utvrđivanju mjera koje treba poduzeti u pogledu društava kćeri iz prvog podstavka točke (b) koja nisu sanacijski subjekti, Odbor može primijeniti razmjern pristup ako taj pristup ne utječe negativno na mogućnost sanacije grupe, uzimajući u obzir veličinu društva kćeri, njegov profil rizičnosti, njegovu ulogu u pružanju ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja, njegovu važnost za kontinuitet poslovanja grupe nakon sanacije i sanacijsku strategiju grupe. Odbor na odgovarajući način uzima u obzir važnost društva kćeri u državi članici u kojoj ono ima poslovni nastan, uključujući njegovu potencijalnu sistemsku važnost, i njegov mogući učinak na dostupna financijska sredstva sustava osiguranja depozita u slučaju likvidacije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„11.a Ako je pokrenut postupak likvidacije subjekta u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom na temelju članka 32.b Direktive 2014/59/EU ili ako se primjenjuje članak 22. stavak 5. ove Uredbe, Odbor ne donosi sanacijski plan za taj subjekt ili više ne uključuje taj subjekt u plan sanacije grupe.”;

6. članak 10. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 4. četvrti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Procjena iz trećeg podstavka provodi se uz procjenu provedivosti sanacije cijele grupe.”;

(b) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Ako na temelju procjene provedivosti sanacije subjekta ili grupe provedene u skladu sa stavkom 3. ili 4. Odbor utvrdi, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući ESB, da postoje znatne prepreke provedivosti sanacije tog subjekta ili grupe, Odbor priprema izvješće, u suradnji s nadležnim tijelima, koje upućuje subjektu ili matičnom društvu i u kojem analizira znatne prepreke djelotvornoj primjeni sanacijskih instrumenata i izvršavanju sanacijskih ovlasti. To izvješće u obzir uzima utjecaj na poslovni model subjekta ili grupe i preporučuje sve razmjerne i ciljane mjere koje su, prema mišljenju Odbora, potrebne ili odgovarajuće za uklanjanje tih prepreka u skladu sa stavkom 10.”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„9.a Ako Odbor utvrdi da se mjerama koje predloži dotični subjekt ili matično društvo djelotvorno smanjuju ili uklanjaju znatne prepreke provedivosti sanacije, Odbor donosi odluku nakon savjetovanja s ESB-om ili relevantnim nacionalnim nadležnim tijelom i, prema potrebi, imenovanim makrobonitetnim tijelom. U toj se odluci navodi da je Odbor procijenio da su predložene mjere primjerene za djelotvorno smanjenje ili uklanjanje znatnih prepreka provedivosti sanacije i nalaže se nacionalnim sanacijskim tijelima da od subjekta, matičnog društva ili bilo kojeg društva kćeri dotične grupe zatraže provedbu predloženih mjera.”;

(d) stavak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„10. Ako Odbor utvrdi da se mjerama koje predloži dotični subjekt ili matično društvo učinkovito ne smanje ili ne uklone znatne prepreke provedivosti sanacije, Odbor donosi odluku nakon savjetovanja s nadležnim tijelima i, prema potrebi, imenovanim makrobonitetnim tijelom. U toj se odluci navodi da je Odbor procijenio da predložene mjere učinkovito ne smanjuju ili ne uklanjaju znatne prepreke provedivosti sanacije i nalaže se nacionalnim sanacijskim tijelima da zahtijevaju od subjekta, matičnog društva, ili bilo kojeg društva kćeri dotične grupe, da poduzmu neku od mjera navedenih u stavku 11.

Pri određivanju alternativnih mjera, Odbor pokazuje zašto se mjerama koje je predložio dotični subjekt ili matično društvo ne bi mogle ukloniti znatne prepreke provedivosti sanacije i kako su predložene alternativne mjere razmjerne uklanjanju tih prepreka. Odbor uzima u obzir prijetnju tih prepreka provedivosti sanacije financijskoj stabilnosti i učinak mjera na poslovanje dotičnog subjekta ili matičnog društva, njegovu stabilnost i mogućnost doprinošenja gospodarstvu, na unutarnje tržište financijskih usluga i na financijsku stabilnost u drugim državama članicama i Uniji kao cjelini.

Odbor također uzima u obzir potrebu da se izbjegne svaki učinak na dotičnog subjekta ili grupu koji bi prešao granice potrebnog kako bi se uklonila prepreka provedivosti sanacije ili koji bi bio nerazmjeran.”;

7. članak 10.a mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Ako je subjekt u situaciji u kojoj ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz svaki od zahtjeva iz članka 141.a stavka 1. točaka (a), (b) i (c) Direktive 2013/36/EU, ali ne ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj kada se on razmatra uz zahtjeve iz članaka 12.d i 12.e ove Uredbe pri izračunu u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (a) ove Uredbe, Odbor ima ovlast u skladu sa stavicima 2. i 3. ovog članka nacionalnom sanacijskom tijelu naložiti da subjektu zabrani raspodjelu više od najvećeg raspodjeljivog iznosa u odnosu na minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze (M-MDA) koji se izračunava u skladu sa stavkom 4. ovog članka, s pomoću neke od sljedećih mjera:”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„7. Ako sanacijski subjekt ili subjekt koji sam po sebi nije sanacijski subjekt ne podliježe zahtjevu za kombinirani zaštitni sloj na istoj osnovi na kojoj je dužan ispuniti zahtjeve iz članka 12.d i 12.e ove Uredbe, Odbor primjenjuje stavke od 1. do 6. ovog članka na temelju procijenjenog zahtjeva za kombinirani zaštitni sloj koji proizlazi iz metodologije utvrđene u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 45.c stavka 4. Direktive 2014/59/EU. Primjenjuje se članak 128. četvrti stavak Direktive 2013/36/EU.

Odbor uključuje procijenjeni zahtjev za kombinirani zaštitni sloj iz prvog podstavka ovog stavka u odluku kojom se utvrđuju zahtjevi iz članka 12.d i 12.e ove Uredbe. Subjekt javno objavljuje procijenjeni zahtjev za kombinirani zaštitni sloj zajedno s informacijama iz članka 45.i stavka 3. Direktive 2014/59/EU.”;

8. u članku 12. dodaje se sljedeći stavak:

„8. Odbor je odgovoran za izdavanje odobrenja iz članka 77. stavka 2. i članka 78.a Uredbe (EU) br. 575/2013 subjektima iz stavka 1. ovog članka. Odbor o svojoj odluci obavješćuje dotični subjekt.”;

9. u članku 12.a stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Odbor i nacionalna sanacijska tijela osiguravaju da subjekti iz članka 12. stavaka 1. i 3. u svakom trenutku ispunjavaju zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze ako to zahtijeva i kako utvrdi Odbor u skladu s ovim člankom i člancima od 12.b do 12.i.”;

10. članak 12.c mijenja se kako slijedi:

(a) umeću se sljedeći stavci:

„1.a Sanacijski subjekti u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza uključuju depozite samo ako je to uključivanje odobrio Odbor u skladu sa stavkom 1.b i ako ti depoziti ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

(a) depoziti ispunjavaju sve uvjete iz stavka 1. prvog podstavka;

(b) depozite ne drže fizičke osobe, mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća;

- (c) depoziti su oročeni depoziti s izvornim rokom dospijeca od najmanje godinu dana i vlasnik nema pravo na prijevremenu isplatu, čak ni ako prijevremena isplata podliježe plaćanju penala;
- (d) u relevantnoj ugovornoj dokumentaciji izričito se navodi:
 - i. da sanacijski subjekt namjerava uključiti depozite u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza;
 - ii. da su depoziti isključeni od bilo kakve isplate od strane sustava osiguranja depozita na temelju članka 5. stavka 1. točke (l) Direktive 2014/49/EU.

1.b Odbor može odobriti sanacijskom subjektu da u potpunosti ili djelomično uključi depozite u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza ako smatra da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) Odbor očekuje da ti depoziti ne bi bili u potpunosti ili djelomično isključeni iz *bail-ina* na temelju članka 27. stavka 5. ili da ne bi bili u potpunosti preneseni na primatelja u okviru djelomičnog prijenosa;

- (b) Odbor je zaključio da uključivanje ne predstavlja ili vjerojatno neće predstavljati znatnu prepreku za provedivost sanacije, osobito zbog učinka na izvedivost primjene sanacijskih instrumenata na način kojim se ostvaruju ciljevi sanacije.

Odbor povlači odobrenje ako zaključi da jedan od uvjeta iz prvog podstavka više nije ispunjen. U tom slučaju sanacijski subjekt više ne uključuje depozite u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza.”;

- (b) u stavcima 4. i 5. pojam „GSV institucije” zamjenjuje se pojmom „GSV subjekti”;
- (c) u stavku 7. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Odstupajući od stavka 4. ovog članka, Odbor može odlučiti da sanacijski subjekti koji su GSV subjekti ili sanacijski subjekti koji podliježu članku 12.d stavku 4. ili 5. ove Uredbe moraju ispuniti zahtjev iz članka 12.f ove Uredbe s pomoću regulatornog kapitala, podređenih prihvatljivih instrumenata ili obveza iz stavka 3. ovog članka, u mjeri u kojoj, slijedom obveze sanacijskog subjekta da ispunjava zahtjev za kombinirani zaštitni sloj i zahtjeve iz članka 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013, članka 12.d stavka 4. i članka 12.f ove Uredbe, zbroj tog regulatornog kapitala, instrumenata i obveza ne prelazi, ovisno o tome što je više.”;

(d) stavak 8. mijenja se kako slijedi:

- i. u prvom podstavku pojam „GSV institucije” zamjenjuje se pojmom „GSV subjekti”;
- ii. u drugom podstavku točki (c) pojam „GSV institucija” zamjenjuje se pojmom „GSV subjekt”;

(e) dodaje se sljedeći stavak:

„10. Odbor može dopustiti sanacijskom subjektu da ispuni zahtjeve iz stavaka 4., 5. i 7. upotrebom regulatornog kapitala ili obveza iz stavaka 1. i 3. ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) za subjekte koji su GSV subjekti ili sanacijski subjekti koji podliježu članku 12.d stavku 4. ili 5., Odbor nije smanjio zahtjev iz stavka 4. ovog članka na temelju prvog podstavka tog stavka;
- (b) obveze iz stavka 1. ovog članka koje ne ispunjavaju uvjet iz članka 72.b stavka 2. točke (d) Uredbe (EU) br. 575/2013 ispunjavaju uvjete iz članka 72.b stavka 4. točaka od (b) do (e) te uredbe.”;

11. članak 12.d mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2.a drugom podstavku točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) obveze koje ispunjavaju kriterije prihvatljivosti iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, osim članka 72.b stavka 2. točaka (b) i (d) te uredbe, i, ako je primjenjivo, iz članka 12.c stavka 1.a ove Uredbe;”;

(b) u stavku 3. osmom podstavku riječi „ključnih ekonomskih funkcija” zamjenjuju se riječima „ključnih funkcija”;

(c) umeće se sljedeći stavak:

„5.a Za sanacijske subjekte u čijoj se preferiranoj sanacijskoj strategiji predviđa ponajprije primjena instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije te izlazak s tržišta, razina zahtjeva iz stavka 3. ovog članka iznosi barem:

(a) 16 %, kada se izračunava u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (a); i

(b) 4,75 %, kada se izračunava u skladu s člankom 12.a stavkom 2. točkom (b).

Prvi podstavak ovog stavka ne primjenjuje se na sanacijske subjekte u čijoj se preferiranoj sanacijskoj strategiji predviđa primjena *bail-in* instrumenta u svrhu iz članka 27. stavka 1. točke (a), samostalno ili u kombinaciji s drugim sanacijskim instrumentima.”;

(d) u stavku 6. osmom podstavku riječi „ključnih ekonomskih funkcija” zamjenjuje se riječima „ključnih funkcija”;

12. u članku 12.e stavku 1. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Zahtjev iz članka 12.a stavka 1. za sanacijski subjekt koji je GSV subjekt sastoji se od sljedećeg:”;

13. članak 12.g mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Nakon savjetovanja s nadležnim tijelima, uključujući ESB, Odbor može odlučiti primijeniti zahtjev utvrđen ovim člankom na subjekt iz članka 2. točke (b) ili na financijsku instituciju iz članka 2. točke (c) koji je odnosno koja je društvo kći sanacijskog subjekta, ali sam po sebi odnosno sama po sebi nije sanacijski subjekt.”;

ii. treći podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Odstupajući od prvog i drugog podstavka ovog stavka, matična društva u Uniji koja sama po sebi nisu sanacijski subjekti, ali su društva kćeri subjekata iz trećih zemalja, zahtjeve utvrđene u člancima 12.d i 12.e ispunjavaju na konsolidiranoj osnovi.”;

iii. peti podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Za sanacijske grupe utvrđene u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (24.b) podtočkom (b), one kreditne institucije ili financijske institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom, ali same po sebi nisu sanacijski subjekti, središnje tijelo koje samo po sebi nije sanacijski subjekt te svi sanacijski subjekti koji ne podliježu zahtjevu iz članka 12.f stavka 3., pridržavaju se članka 12.d stavka 6. na pojedinačnoj osnovi.”;

(b) u stavku 2. točki (a) podtočka ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. koje ispunjavaju kriterije prihvatljivosti iz članka 72.a Uredbe (EU) br. 575/2013, uz iznimku članka 72.b stavka 2. točaka (b), (c), (k), (l) i (m) te članka 72.b stavaka 3., 4. i 5. te uredbe, i, ako je primjenjivo, iz članka 12.c stavka 1.a ove Uredbe;”;

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„4. Ako u skladu s globalnom sanacijskom strategijom, društva kćeri s poslovnim nastanom u Uniji ili matično društvo u Uniji i njegova društva kćeri nisu sanacijski subjekti, a članovi europskog sanacijskog kolegija, ako je osnovan na temelju članka 89. Direktive 2014/59/EU, slažu se s tom strategijom, društva kćeri s poslovnim nastanom u Uniji ili, na konsolidiranoj osnovi, matično društvo u Uniji ispunjavaju zahtjev iz članka 12.a stavka 1. ove Uredbe izdavanjem instrumenata iz stavka 2. točaka (a) i (b) ovog članka bilo kojem od sljedećeg:

- (a) svojem krajnjem matičnom društvu s poslovnim nastanom u trećoj zemlji;
- (b) društvu kćeri tog krajnjeg matičnog društva s poslovnim nastanom u istoj trećoj zemlji;
- (c) drugim subjektima pod uvjetima iz stavka 2. točke (a) podtočke i. i točke (b) podtočke ii. ovog članka.”;

14. članak 12.i zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.i

Izuzeće za središnje tijelo ili za kreditne institucije

ili financijske institucije koje su stalno povezane sa središnjim tijelom

Odbor može djelomično ili u potpunosti izuzeti od primjene članka 12.g središnje tijelo ili kreditnu instituciju ili financijsku instituciju koja je stalno povezana sa središnjim tijelom ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) kreditna institucija ili financijska institucija i središnje tijelo podliježu nadzoru istog nadležnog tijela, imaju poslovni nastan u istoj državi članici sudionici i dio su iste sanacijske grupe;
- (b) središnje tijelo i njegove stalno povezane kreditne institucije ili financijske institucije za svoje obveze odgovaraju solidarno ili središnje tijelo u potpunosti jamči za obveze svojih stalno povezanih kreditnih institucija ili financijskih institucija;

- (c) minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze te solventnost i likvidnost središnjeg tijela i svih stalno povezanih kreditnih institucija ili financijskih institucija prate se kao cjelina, na temelju konsolidiranih izvještaja tih institucija;
- (d) u slučaju izuzeća za kreditnu instituciju ili financijsku instituciju koja je stalno povezana sa središnjim tijelom, uprava središnjeg tijela ovlaštena je za davanje uputa upravi stalno povezanih institucija;
- (e) relevantna sanacijska grupa ispunjava zahtjev iz članka 12.f stavka 3.; i
- (f) nema trenutačnih ili očekivanih bitnih praktičnih ili pravnih prepreka brzom prijenosu regulatornog kapitala ili otplate obveza između središnjeg tijela i stalno povezanih kreditnih institucija ili financijskih institucija u slučaju sanacije.”;

15. članak 12.k mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Odbor može odrediti odgovarajuća prijelazna razdoblja, ne dulja od tri godine, unutar kojih subjekti moraju ispuniti zahtjeve utvrđene u članku 12.f ili 12.g ili zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 12.c stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju, ako ispunjavanje tih zahtjeva bez prijelaznog razdoblja ne bi bilo razmjerno. Odbor može odrediti prijelazne ciljne razine za zahtjeve utvrđene u članku 12.f ili 12.g ili za zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 12.c stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju, koje subjekti moraju ispunjavati na datum koji odredi Odbor. Prijelaznim ciljnim razinama u pravilu se osigurava linearno povećanje regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza radi približavanja zahtjevu.

2. Odstupajući od stavka 1., prijelazno razdoblje koje Odbor odredi za subjekte čija se preferirana sanacijska strategija promijeni iz likvidacije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti u primjenu sanacijske mjere ne smije biti dulje od četiri godine.

Ako je to propisno opravdano i primjereno na temelju kriterija iz stavka 7., Odbor može odrediti dulje prijelazno razdoblje od najviše šest godina.

Odbor može odrediti prijelazne ciljne razine za zahtjev iz članka 12.d ili za zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 12.c stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju, koje subjekti moraju ispunjavati na datum koji odredi Odbor. Prijelaznim ciljnim razinama u pravilu se osigurava linearno povećanje regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza radi približavanja zahtjevu.”;

(b) u stavku 3. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) na koji je Odbor primijenio *bail-in* instrument; ili”;

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Zahtjevi iz članka 12.c stavaka 4. i 7. te iz članka 12.d stavaka 4. i 5., ovisno o tome što je primjenjivo, ne primjenjuju se u razdoblju od tri godine nakon datuma na koji je za sanacijski subjekt ili grupu kojoj sanacijski subjekt pripada utvrđeno da je GSV institucija ili GSV institucija izvan EU-a, ili na koji je za sanacijski subjekt nastupila situacija iz članka 12.d stavka 4. ili 5.”;

(d) stavci 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„5. Odstupajući od članka 12.a stavka 1., Odbor određuje odgovarajuće prijelazno razdoblje unutar kojeg su subjekti na koje su primijenjeni sanacijski instrumenti ili ovlast za otpis ili konverziju iz članka 21. dužni ispuniti zahtjeve iz članka 12.f ili 12.g, ili zahtjev koji proizlazi iz primjene članka 12.c stavka 4., 5. ili 7., ovisno o slučaju.

6. Za potrebe stavaka od 1. do 5. ovog članka, Odbor obavješćuje subjekt o planiranom minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze za svako razdoblje od 12 mjeseci tijekom prijelaznog razdoblja kako bi se olakšalo postupno povećanje njegova kapaciteta pokrića gubitaka i dokapitalizacije. Na kraju prijelaznog razdoblja minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze jednak je iznosu određenom u skladu s člankom 12.c stavkom 4., 5. ili 7., člankom 12.d stavkom 4. ili 5., člankom 12.f ili člankom 12.g, ovisno o slučaju.”;

16. članak 13. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 13.

Mjere rane intervencije

1. ESB bez nepotrebne odgode razmatra i prema potrebi primjenjuje mjere rane intervencije ako subjekt iz članka 7. stavka 2. točke (a):
 - (a) ispunjava uvjete iz članka 102. Direktive 2013/36/EU ili članka 16. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013 i primjenjivo je jedno od sljedećeg:
 - i. subjekt nije poduzeo korektivne mjere koje je zatražio ESB, uključujući mjere iz članka 104. Direktive 2013/36/EU ili članka 16. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013;
 - ii. ESB smatra da su korektivne mjere koje nisu mjere rane intervencije nedostatne za rješavanje problema tog subjekta;

- (b) krši zahtjeve utvrđene u članku 12. f ili 12.g; ili
- (c) krši ili je vjerojatno da će prekršiti, tijekom 12 mjeseci nakon procjene ESB-a, neki od zahtjeva utvrđenih u glavi II. Direktive 2014/65/EU ili člancima od 3. do 7., člancima od 14. do 17. ili člancima 24., 25. i 26. Uredbe (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća*.

ESB može utvrditi da je uvjet iz prvog podstavka točke (a) podtočke ii. ovog stavka ispunjen bez prethodnog poduzimanja drugih korektivnih mjera, uključujući izvršavanje ovlasti iz članka 104. Direktive 2013/36/EU ili članka 16. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013.

Za potrebe prvog podstavka točaka (b) i (c) ovog stavka, Odbor ili nadležno tijelo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 26. Direktive 2014/65/EU bez odgode obavješćuje ESB o kršenju ili vjerojatnom kršenju.

2. Za potrebe stavka 1., mjere rane intervencije uključuju sljedeće:

- (a) zahtjev da upravljačko tijelo subjekta:
 - i. provede jedan ili više aranžmana ili mjera iz plana oporavka; ili

- ii. ažurira plan oporavka u skladu s člankom 5. stavkom 2. Direktive 2014/59/EU ako se okolnosti koje su dovele do rane intervencije razlikuju od pretpostavki utvrđenih u početnom planu oporavka i provede jedan ili više aranžmana ili mjera utvrđenih u ažuriranom planu oporavka u određenom roku;
- (b) zahtjev da upravljačko tijelo subjekta sazove skupštinu dioničara subjekta ili, u slučaju da upravljačko tijelo ne ispuni taj zahtjev, da je ESB izravno sazove, te da se u oba slučaja utvrdi dnevni red i zahtijeva od dioničara da razmotre donošenje određenih odluka;
- (c) zahtjev da upravljačko tijelo subjekta izradi plan, u skladu s planom oporavka, ako je primjenjivo, za pregovore o restrukturiranju duga s nekim ili svim njegovim vjerovnicima;
- (d) zahtjev da se promijeni pravna struktura subjekta;
- (e) zahtjev da se smijeni, ili zamijeni u skladu s člankom 13.a, cijelo više rukovodstvo ili upravljačko tijelo subjekta ili pojedini članovi;

- (f) imenovanje jednog ili više privremenih upravitelja subjekta u skladu s člankom 13.b;
 - (g) zahtjev da upravljačko tijelo subjekta izradi plan koji subjekt može provesti ako odluči pokrenuti dobrovoljnu likvidaciju svojih aktivnosti.
3. ESB odabire odgovarajuće mjere rane intervencije iz stavka 2. na temelju onoga što je razmjerno ciljevima koji se žele postići, uzimajući u obzir ozbiljnost kršenja ili vjerojatnog kršenja i brzinu pogoršanja financijske situacije subjekta te druge relevantne informacije.
 4. Za svaku od mjera rane intervencije iz stavka 2. ESB određuje rok za provedbu koji je strogo ograničen na vrijeme potrebno za provedbu dotične mjere pod razumnim uvjetima. ESB provodi evaluaciju djelotvornosti mjere odmah po isteku roka i tu evaluaciju dostavlja Odboru.

Ako se u evaluaciji zaključi da mjere rane intervencije nisu u potpunosti provedene ili nisu djelotvorne, ESB može procijeniti je li ispunjen uvjet iz članka 18. stavka 1. točke (a).

5. Ako grupa iz članka 7. stavka 2. točke (a) ove Uredbe uključuje subjekte s poslovnim nastanom u državama članicama sudionicama i nesudionicama, ESB predstavlja nacionalna nadležna tijela država članica sudionica za potrebe savjetovanja i suradnje s državama članicama nesudionicama u skladu s člankom 30. Direktive 2014/59/EU.

Ako grupa iz članka 7. stavka 2. točke (a) uključuje subjekte s poslovnim nastanom u državama članicama sudionicama i društva kćeri s poslovnim nastanom u državama članicama nesudionicama, ili značajne podružnice koje se nalaze u državama članicama nesudionicama, ESB pravodobno priopćuje sve odluke ili mjere iz članaka od 13. do 13.c relevantne za grupu nadležnim tijelima ili sanacijskim tijelima država članica nesudionica, ovisno o slučaju.

* Uredba (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).”;

17. u poglavlju 2. umeću se sljedeći članci:

„Članak 13.a

Zamjena višeg rukovodstva ili upravljačkog tijela

Za potrebe članka 13. stavka 2. točke (e), novo više rukovodstvo ili upravljačko tijelo ili pojedinačni članovi novog višeg rukovodstva ili upravljačkog tijela imenuju se u skladu s pravom Unije i nacionalnim pravom i takva imenovanja podliježu odobrenju ESB-a.

Članak 13.b

Privremeni upravitelj

1. Za potrebe članka 13. stavka 2. točke (f), ESB može na temelju onoga što je razmjerno okolnostima imenovati jednog ili više privremenih upravitelja koji će:
 - (a) privremeno zamijeniti upravljačko tijelo subjekta; ili
 - (b) privremeno raditi s upravljačkim tijelom subjekta.

U trenutku imenovanja privremenog upravitelja ESB navodi odgovara li svrha tog imenovanja točki (a) ili točki (b) prvog podstavka.

Za potrebe prvog podstavka točke (b), ESB u trenutku imenovanja pobliže određuje ulogu, dužnosti i ovlasti privremenog upravitelja i zahtjeve za upravljačko tijelo subjekta u pogledu savjetovanja s privremenim upraviteljem ili dobivanja njegove suglasnosti prije donošenja konkretnih odluka ili mjera.

ESB objavljuje imenovanje svakog privremenog upravitelja osim ako privremeni upravitelj nije ovlašten zastupati subjekt.

Svaki privremeni upravitelj mora posjedovati dostatno znanje, vještine i iskustvo za obavljanje svojih dužnosti te ispunjavati zahtjeve iz članka 91. stavaka 2. i 2.a Direktive 2013/36/EU. Procjena ESB-a o tome posjeduje li privremeni upravitelj takvo znanje, vještine i iskustvo te ispunjava li te zahtjeve sastavni je dio odluke o imenovanju tog privremenog upravitelja.

2. ESB određuje ovlasti privremenog upravitelja u trenutku njegova imenovanja, na temelju onoga što je razmjerno okolnostima. Te ovlasti mogu uključivati neke ili sve ovlasti upravljačkog tijela subjekta u skladu sa statutom subjekta i nacionalnim pravom, uključujući ovlast izvršavanja nekih ili svih administrativnih funkcija upravljačkog tijela subjekta. Ovlasti privremenog upravitelja koje se odnose na subjekt moraju biti u skladu s važećim pravom trgovačkih društava. ESB može prilagoditi te ovlasti u slučaju promjene okolnosti.

3. ESB određuje ulogu i funkcije privremenog upravitelja u trenutku njegova imenovanja. Ta uloga i funkcije mogu uključivati:
- (a) utvrđivanje financijskog položaja subjekta;
 - (b) upravljanje poslovanjem ili dijelom poslovanja subjekta radi očuvanja ili obnove njegova financijskog položaja;
 - (c) poduzimanje mjera radi ponovne uspostave dobrog i razboritog upravljanja poslovanjem subjekta;
 - (d) osiguravanje usklađenosti subjekta sa svim zahtjevima na temelju članka 13.c stavka 3. drugog podstavka, stavka 4. prvog podstavka ili stavka 5.

ESB određuje sva ograničenja uloge i funkcija privremenog upravitelja u trenutku njegova imenovanja.

4. ESB ima isključivu ovlast za imenovanje i smjenu privremenog upravitelja. ESB može smijeniti privremenog upravitelja u bilo kojem trenutku i iz bilo kojeg razloga. ESB može mijenjati uvjete imenovanja privremenog upravitelja u bilo kojem trenutku podložno ovom članku.

5. ESB može zahtijevati da određene radnje privremenog upravitelja podliježu prethodnoj suglasnosti ESB-a. ESB određuje sve takve zahtjeve u trenutku imenovanja privremenog upravitelja ili u trenutku bilo koje promjene uvjeta njegova imenovanja.

U svakom slučaju, privremeni upravitelj može izvršavati ovlast sazivanja glavne skupštine dioničara subjekta te odrediti dnevni red takve skupštine samo uz prethodnu suglasnost ESB-a.

6. Na zahtjev ESB-a privremeni upravitelj sastavlja izvješća o financijskom položaju subjekta i radnjama izvršenima tijekom njegova mandata u intervalima koje odredi ESB. Privremeni upravitelj u svakom slučaju sastavlja takvo izvješće na kraju svojeg mandata.
7. Privremeni upravitelj imenuje se na najviše godinu dana. ESB može iznimno jedanput produljiti to razdoblje za razdoblje koje je razmjerno okolnostima ako su i dalje ispunjeni uvjeti za imenovanje privremenog upravitelja. ESB je odgovoran za utvrđivanje toga jesu li ispunjeni ti uvjeti i za opravdavanje svakog produljenja mandata privremenog upravitelja dioničarima.
8. Podložno ovom članku, imenovanje privremenog upravitelja ne dovodi u pitanje prava dioničara utvrđena u pravu Unije ili nacionalnom pravu trgovačkih društava.

9. Privremeni upravitelj imenovan u skladu sa stavcima od 1. do 8. ne smatra se direktorom iz sjene ili *de facto* direktorom dotičnog subjekta prema nacionalnom pravu.

Članak 13.c

Priprema za sanaciju

1. Za subjekte i grupe iz članka 7. stavka 2., te za subjekte i grupe iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba, ESB ili nacionalna nadležna tijela bez odgode obavješćuju Odbor o sljedećem:
 - (a) svakoj mjeri iz članka 16. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013, članka 104. stavka 1. Direktive 2013/36/EU ili članka 39. stavka 2. Direktive (EU) 2019/2034 koju poduzimaju ili čije poduzimanje zahtijevaju od subjekta ili grupe;
 - (b) da su, kako se ustanovi nadzornom aktivnošću, ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 13. stavku 1. ove Uredbe ili članku 27. stavku 1. Direktive 2014/59/EU u odnosu na subjekt ili grupu, neovisno o primjeni bilo koje od mjera rane intervencije;
 - (c) primjeni bilo koje od mjera rane intervencije iz članka 13. ove Uredbe ili članka 27. Direktive 2014/59/EU.

Odbor obavješćuje Komisiju o svim obavijestima koje je zaprimio na temelju prvog podstavka.

ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo u bliskoj suradnji s Odborom pomno prati situaciju subjekata i grupa iz prvog podstavka i pridržavaju li se mjera iz prvog podstavka točke (a) kojima se nastoji odgovoriti na pogoršanje stanja tih subjekata i grupa i mjera rane intervencije iz prvog podstavka točke (c).

2. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo što je prije moguće obavješćuje Odbor ako smatra da postoji značajan rizik da se jedna ili više okolnosti iz članka 18. stavka 4. primjenjuju u odnosu na subjekt iz članka 7. stavka 2., ili subjekt iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba. Ta obavijest sadržava:

- (a) razloge obavješćivanja;
- (b) pregled mjera koje se razmatraju i kojima bi se u razumnom roku spriječila propast dotičnog subjekta, njihov očekivani učinak na subjekt s obzirom na okolnosti iz članka 18. stavka 4. i očekivani rok za provedbu tih mjera.

Po primitku obavijesti iz prvog podstavka ovog stavka Odbor u bliskoj suradnji s ESB-om ili relevantnim nacionalnim nadležnim tijelom procjenjuje koji bi bio razuman rok za procjenu uvjeta iz članka 18. stavka 1. točke (b), uzimajući u obzir brzinu pogoršanja stanja subjekta, potrebu za djelotvornom provedbom sanacijske strategije i sva druga razmatranja relevantna za taj slučaj. Odbor može u bilo kojem trenutku ponovno procijeniti rok i prilagoditi ga okolnostima slučaja. Odbor o toj procjeni ili ponovnoj procjeni što prije obavješćuje ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo.

Po primitku obavijesti iz prvog podstavka ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo i Odbor u bliskoj suradnji prate stanje subjekta, provedbu relevantnih mjera u očekivanom roku i sav drugi relevantan razvoj događaja. U tu se svrhu ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo i Odbor redovito sastaju, a učestalost tih sastanaka određuje Odbor uzimajući u obzir okolnosti slučaja. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo i Odbor bez odgode jedni drugima dostavljaju sve relevantne informacije.

Odbor obavješćuje Komisiju o svim informacijama koje je zaprimio na temelju prvog podstavka.

3. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo Odboru na njegov zahtjev dostavlja sve informacije koje su mu potrebne za bilo koju od sljedećih radnji:
 - (a) ažuriranje sanacijskog plana i pripremu za moguću sanaciju subjekta iz članka 7. stavka 2., ili subjekta iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba;
 - (b) provedbu vrednovanja iz članka 20. stavaka od 1. do 15.

Ako takve informacije već nisu dostupne ESB-u ili nacionalnim nadležnim tijelima, Odbor i ESB i ta nacionalna nadležna tijela surađuju i koordiniraju pribavljanje tih informacija. U tu svrhu ESB, Odbor, putem nacionalnih sanacijskih tijela ili izravno, nakon što ih obavijesti, i nacionalna nadležna tijela ovlašteni su zahtijevati da subjekt dostavi te informacije, među ostalim u okviru izravnih nadzora, te su ovlašteni međusobno ih prosljeđivati.

4. Odbor ima ovlast, putem nacionalnih sanacijskih tijela ili izravno, nakon što ih obavijesti, za potencijalne kupce staviti na tržište subjekt iz članka 7. stavka 2. ili subjekt iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba, dogovoriti takvo stavljanje na tržište ili zahtijevati od subjekta da to učini, u sljedeće svrhe:
- (a) kako bi se taj subjekt pripremio za sanaciju, podložno kriterijima utvrđenima u članku 39. stavku 2. Direktive 2014/59/EU i zahtjevima za čuvanje poslovne tajne utvrđenima u članku 88. ove Uredbe;
 - (b) kako bi Odbor poduzeo procjenu uvjeta iz članka 18. stavka 1. točke (b) ove Uredbe.

Ako pri izvršavanju ovlasti iz prvog podstavka Odbor odluči da će izravno staviti subjekt na tržište za potencijalne kupce, uzima u obzir okolnosti slučaja, posebno sve preventivne mjere koje bi mogao poduzeti sustav osiguranja depozita ili sve mjere koje bi mogao poduzeti institucionalni sustav zaštite, te učinak koji bi izvršavanje te ovlasti moglo imati na ukupni položaj subjekta.

5. Odbor ima ovlast zahtijevati od relevantnog nacionalnog sanacijskog tijela da:
 - (a) zahtijeva od dotičnog subjekta da uspostavi potrebne aranžmane, uključujući digitalnu platformu, za razmjenu informacija s potencijalnim kupcima ili savjetnicima i procjeniteljima koje je angažirao Odbor;
 - (b) izradi preliminarni sanacijski program za dotični subjekt.

Ako Odbor izvršava svoju ovlast na temelju prvog podstavka točke (a) ovog stavka, primjenjuje se članak 88.

6. Prethodna obavijest koju dostavlja ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo u skladu sa stavkom 1. prvim podstavkom nije nužan uvjet da bi Odbor mogao pripremiti sanaciju subjekta ili izvršavati ovlasti iz stavaka 3., 4. i 5.
7. Odbor bez odgode obavješćuje Komisiju, ESB, relevantna nacionalna nadležna tijela i relevantna nacionalna sanacijska tijela o svim radnjama poduzetima na temelju stavaka 3., 4. i 5.

8. ESB, relevantna nacionalna nadležna tijela, Odbor i relevantna nacionalna sanacijska tijela blisko surađuju u sljedećim slučajevima:
- (a) kad razmatraju poduzimanje mjera iz stavka 1. prvog podstavka točke (a) kojima se nastoji odgovoriti na pogoršanje stanja subjekta ili grupe te mjera iz stavka 1. prvog podstavka točke (c);
 - (b) kad razmatraju poduzimanje bilo koje od radnji iz stavaka 3., 4. i 5.;
 - (c) tijekom provedbe radnji iz točaka (a) i (b) ovog podstavka.

ESB, relevantna nacionalna nadležna tijela, Odbor i relevantna nacionalna sanacijska tijela osiguravaju dosljednost, koordiniranost i djelotvornost tih mjera i radnji.

9. Odbor može naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da izvršavaju ovlasti iz članka 84.b stavka 1. Direktive 2014/59/EU. Nacionalna sanacijska tijela provode naloge Odbora u skladu s člankom 29. ove Uredbe.”;

18. u članku 14. stavku 2. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) štiti javna sredstva tako da se na najmanju moguću mjeru svede oslanjanje na izvanrednu javnu financijsku potporu, osobito ako se isplaćuje iz proračuna države članice;”;

19. u članku 16. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Odbor poduzima sanacijsku mjeru u odnosu na matično društvo iz članka 2. točke (b), uzimajući u obzir potrebu za djelotvornom provedbom sanacijske strategije, ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 18. stavku 1.

Za potrebe poduzimanja sanacijske mjere smatra se da matično društvo iz članka 2. točke (b) propada ili je vjerojatno da će propasti u bilo kojoj od sljedećih okolnosti:

- (a) matično društvo ispunjava jedan ili više uvjeta utvrđenih u članku 18. stavku 4. točki (b), (c) ili (d);
- (b) matično društvo bitno krši ili postoje objektivni elementi koji pokazuju da će matično društvo u bliskoj budućnosti bitno prekršiti primjenjive zahtjeve utvrđene u Uredbi (EU) br. 575/2013 ili u nacionalnim odredbama kojima se prenosi Direktiva 2013/36/EU.”;

20. članak 18. mijenja se kako slijedi:

(a) stavci 1., 1.a, 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Odbor usvaja sanacijski program na temelju stavka 6. ovog članka u vezi sa subjektima iz članka 7. stavka 2. te subjektima iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba, samo ako na svojoj izvršnoj sjednici nakon primitka obavijesti na temelju drugog podstavka ovog stavka ili na vlastitu inicijativu te uzimajući u obzir potrebu za djelotvornom provedbom sanacijske strategije, utvrdi da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) subjekt propada ili je vjerojatno da će propasti;

(b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi druge alternativne mjere privatnog sektora, uključujući mjere institucionalnog sustava zaštite, preventivne mjere iz članka 11. stavka 3. Direktive 2014/49/EU, nadzorne mjere, mjere rane intervencije ili otpis ili konverzija relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza iz članka 21. stavka 1. ove Uredbe, poduzete u pogledu subjekta spriječile njegovu propast u razumnom roku;

(c) sanacijska mjera potrebna je radi javnog interesa na temelju stavka 5.

Uvjet iz prvog podstavka točke (a) ovog stavka procjenjuje ESB za subjekte iz članka 7. stavka 2. točke (a) odnosno relevantno nacionalno nadležno tijelo za subjekte iz članka 7. stavka 2. točke (b), članka 7. stavka 3. drugog podstavka, članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5., nakon savjetovanja s Odborom. Odbor tu procjenu može poduzeti na izvršnoj sjednici samo nakon što obavijesti ESB ili relevantno nadležno nacionalno tijelo o svojoj namjeri da poduzme takvu procjenu i samo ako ESB ili relevantno nadležno nacionalno tijelo u roku od tri kalendarska dana od primitka te informacije tu procjenu ne poduzmu sami. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo bez odgode dostavlja Odboru sve relevantne informacije koje Odbor zatraži radi poduzimanja svoje procjene, prije ili nakon što ih Odbor obavijesti o svojoj namjeri poduzimanja procjene uvjeta iz prvog podstavka točke (a) ovog stavka.

Ako ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo procijeni da je ispunjen uvjet iz prvog podstavka točke (a) u vezi sa subjektom iz prvog podstavka, o toj procjeni bez odgode obavješćuje Komisiju i Odbor.

Uvjet iz prvog podstavka točke (b) procjenjuje Odbor na svojoj izvršnoj sjednici i u bliskoj suradnji s ESB-om ili relevantnim nacionalnim nadležnim tijelom. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo bez odgode dostavljaju Odboru sve relevantne informacije koje Odbor zatraži radi poduzimanja svoje procjene. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo također može obavijestiti Odbor da smatra da je uvjet utvrđen u prvom podstavku točki (b) ispunjen.

Pri procjeni uvjeta iz prvog podstavka točaka (a) i (b) ESB, relevantno nacionalno nadležno tijelo ili Odbor od sustava osiguranja depozita ili, prema potrebi, od institucionalnog sustava zaštite čiji je dotični subjekt član traži najnovije dostupne informacije koje bi bile relevantne za tu procjenu, među ostalim informaciju može li sustav osiguranja depozita ili institucionalni sustav zaštite spriječiti propast.

- 1.a Odbor može donijeti sanacijski program u skladu sa stavkom 1. u vezi sa središnjim tijelom i svim kreditnim institucijama ili financijskim institucijama koje su s njim stalno povezane i koje su dio iste sanacijske grupe ako središnje tijelo i sve kreditne institucije ili financijske institucije koje su s njim stalno povezane ili sanacijska grupa kojoj pripadaju kao cjelina ispunjavaju uvjete utvrđene u stavku 1. prvom podstavku.

2. Ne dovodeći u pitanje slučajeve u kojima je ESB odlučio izravno provoditi nadzor u vezi s kreditnim institucijama na temelju članka 6. stavka 5. točke (b) Uredbe (EU) br. 1024/2013, u slučaju primitka obavijesti na temelju stavka 1. ovog članka u vezi sa subjektom ili grupom iz članka 7. stavka 3. ove Uredbe, Odbor o svojoj procjeni iz stavka 1. četvrtog podstavka ovog članka bez odgode obavješćuje ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo.
 3. Prethodno usvajanje mjere na temelju članka 16. Uredbe (EU) br. 1024/2013, članka 27. Direktive 2014/59/EU, članka 13. ove Uredbe ili članka 104. Direktive 2013/36/EU nije uvjet za poduzimanje sanacijske mjere.”;
- (b) stavak 4. mijenja se kako slijedi:
- i. u prvom podstavku točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) potrebna je izvanredna javna financijska potpora, osim ako se takva potpora dodjeljuje u jednom od oblika iz članka 18.a stavka 1.”;
 - ii. drugi, treći i četvrti podstavak brišu se;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Za potrebe stavka 1. prvog podstavka točke (c), sanacijska mjera nije potrebna radi javnog interesa ako Odbor zaključi da nijedan od ciljeva sanacije ne bi bio ugrožen kad bi se subjekt likvidirao u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.

Ako Odbor zaključi da bi jedan ili više ciljeva sanacije bili ugroženi kad bi se subjekt likvidirao u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, Odbor zaključuje da je sanacijska mjera potrebna radi javnog interesa ako je potrebna za postizanje jednog ili više ciljeva sanacije i razmjerna je tim ciljevima te ako se likvidacijom subjekta u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ne bi učinkovitije ostvarili ugroženi ciljevi sanacije.

Pri poduzimanju procjene iz prvog podstavka Odbor na temelju informacija koje su mu dostupne u vrijeme te procjene razmatra i uspoređuje sve izvanredne javne financijske potpore za koje se razumno može očekivati da bi bile dodijeljene subjektu, i u slučaju sanacije i u slučaju likvidacije u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.

Pri poduzimanju procjene iz drugog podstavka Odbor uzima u obzir troškove sanacije i troškove redovnog postupka u slučaju insolventnosti te nastoji svesti na najmanju moguću mjeru i izbjeći uništenje vrijednosti, osim ako je to potrebno za postizanje ciljeva sanacije.”;

(d) u stavku 7. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Nakon što Odbor dostavi sanacijski program Komisija ga u roku od 24 sata potvrđuje ili ulaže prigovor u odnosu na diskrecijske aspekte sanacijskog programa u slučajevima koji nisu obuhvaćeni trećim podstavkom ovog stavka ili u odnosu na predloženo korištenje državne potpore ili potpore iz Fonda koja se ne može smatrati usklađenom s unutarnjim tržištem.”;

(e) dodaju se sljedeći stavci:

„11. Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. prvog podstavka točaka (a) i (b) ovog članka, Odbor može naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da izvršavaju ovlasti na temelju nacionalnog prava kojim se prenosi članak 33.a Direktive 2014/59/EU u skladu s uvjetima utvrđenima nacionalnim pravom. Nacionalna sanacijska tijela provode naloge Odbora u skladu s člankom 29. ove Uredbe.

12. Odbor može naložiti nacionalnim sanacijskim tijelima da izvršavaju ovlasti iz članka 84.b stavka 2. Direktive 2014/59/EU. Nacionalna sanacijska tijela provode naloge Odbora u skladu s člankom 29. ove Uredbe.”;

21. umeće se sljedeći članak:

„Članak 18.a

Izvanredna javna financijska potpora

1. Izvanredna javna financijska potpora izvan sanacijske mjere može se iznimno dodijeliti subjektu iz članka 2. ako je izvanredna javna financijska potpora u skladu s uvjetima i zahtjevima utvrđenima u okviru Unije za državne potpore i samo u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako se, kako bi se otklonila ozbiljna smetnja iznimne ili sustavne naravi u gospodarstvu države članice i očuvala financijska stabilnost, izvanredna javna financijska potpora dodjeljuje u bilo kojem od sljedećih oblika:
 - i. državno jamstvo za likvidnosne linije središnjih banaka u skladu s uvjetima središnjih banaka;
 - ii. državno jamstvo za novoizdane obveze;
 - iii. stjecanje instrumenata regulatornog kapitala, osim instrumenata redovnog osnovnog kapitala, ili drugih instrumenata kapitala ili korištenje mjera za imovinu umanjene vrijednosti, po cijenama, uz trajanje i pod drugim uvjetima kojima se dotičnom subjektu ne daje neopravdana prednost, ako u vrijeme odobrenja javne potpore ne postoje okolnosti iz članka 18. stavka 4. točke (a), (b) ili (c) ili članka 21. stavka 1.;

- (b) ako se izvanredna javna financijska potpora dodjeljuje u obliku intervencije sustava osiguranja depozita, kako je navedeno u članku 11. stavku 3. Direktive 2014/49/EU;
 - (c) ako se izvanredna javna financijska potpora dodjeljuje u obliku intervencije sustava osiguranja depozita, kako je navedeno u članku 11. stavku 5. Direktive 2014/49/EU;
 - (d) ako se izvanredna javna financijska potpora dodjeljuje u obliku državne potpore koja se dodjeljuje subjektu iz članka 32.b Direktive 2014/59/EU, različite od potpore koju dodjeljuje sustav osiguranja depozita na temelju članka 11. stavka 5. Direktive 2014/49/EU.
2. Mjere potpore iz stavka 1. točke (a):
- (a) ograničene su na solventne subjekte, kako je potvrdio ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo;
 - (b) preventivne su i privremene te se temelje na unaprijed definiranoj strategiji za prestanak korištenja mjera potpore koju je odobrio ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo i koja uključuje jasno utvrđen datum ukidanja, datum prodaje ili raspored otplate za svaku od tih mjera;

- (c) razmjerne su otklanjanju posljedica ozbiljne smetnje iznimne ili sustavne naravi u gospodarstvu države članice i očuvanju financijske stabilnosti; i
- (d) ne primjenjuju se za nadoknadu gubitaka koje je subjekt pretrpio ili će vjerojatno pretrpjeti tijekom najmanje sljedećih 12 mjeseci.

Unaprijed definirana strategija iz prvog podstavka točke (b) ovog stavka objavljuje se tek nakon što subjekt prestane koristiti dotične mjere potpore ili nakon što se dovrši procjena iz stavka 6. drugog podstavka ovog članka, podložno obvezama objave koje se ne mogu odgoditi navedenima u članku 17. Uredbe (EU) br. 596/2014.

3. Za potrebe stavka 2. prvog podstavka točke (a) ovog članka, ako se izvanredna javna financijska potpora dodjeljuje u obliku mjere potpore iz stavka 1. točke (a) podtočaka ii. i iii. ovog članka, subjekt se smatra solventnim ako je ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo zaključilo da nije došlo niti je vjerojatno, na temelju trenutačnih očekivanja, da će u sljedećih 12 mjeseci doći do kršenja bilo kojeg od zahtjeva iz članka 92. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, članka 104.a Direktive 2013/36/EU, članka 11. stavka 1. Uredbe (EU) 2019/2033, članka 40. Direktive (EU) 2019/2034 ili relevantnih primjenjivih zahtjeva na temelju prava Unije ili nacionalnog prava.

Kada ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo procjenjuje je li došlo do kršenja zahtjeva iz prvog podstavka ovog stavka, zanemaruje sva kršenja koja su do trenutka procjene učinkovito otklonjena. Ako ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo zaključi da će u sljedećih 12 mjeseci vjerojatno doći do kršenja zahtjeva iz članka 104.a Direktive 2013/36/EU ili članka 40. Direktive (EU) 2019/2034, može iznimno smatrati da je subjekt solventan ako utvrdi da će kršenje biti kratkoročno i da je subjekt isplanirao učinkovite korektivne mjere za njegovo otklanjanje i ako je ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo prije trenutka procjene zaključilo da su te mjere vjerodostojne.

4. Za potrebe stavka 2. prvog podstavka točke (d), ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo kvantificira gubitke koje je subjekt pretrpio ili će vjerojatno pretrpjeti. Ta se kvantifikacija temelji na provjerama kvalitete imovine koje provode ESB, EBA ili nacionalna tijela odnosno, prema potrebi, na izravnim nadzorima koje provodi ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo. Ako se te provjere ili nadzori ne mogu provesti u razumnom roku, ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo kvantifikaciju može temeljiti na bilanci subjekta, pod uvjetom da je bilanca u skladu s primjenjivim računovodstvenim pravilima i standardima, što je potvrdio neovisni vanjski revizor. Kvantifikacija se provodi što bliže datumu odobrenja mjera potpore i na temelju najnovijih informacija kojima ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo raspolaže.
5. Mjere potpore iz stavka 1. točke (a) podtočke iii. ograničene su na mjere za koje je ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo procijenilo da su potrebne kako bi se očuvala solventnost subjekta tako da se riješi njegov nedostatak kapitala ustanovljen u nepovoljnom scenariju testova otpornosti na stres provedenih na nacionalnoj razini, na razini Unije ili na razini SSM-a ili u jednakovrijednim ocjenama koje su proveli ESB, EBA ili nacionalna tijela, ako je to primjenjivo, te ih je potvrdio ESB ili relevantno nadležno tijelo.

Odstupajući od stavka 1. točke (a) podtočke iii. ovog članka, stjecanje instrumenata redovnog osnovnog kapitala iznimno se dopušta ako je priroda utvrđenog nedostatka takva da stjecanje bilo kojeg drugog instrumenta regulatornog kapitala ili drugih instrumenata kapitala dotičnom subjektu ne bi omogućilo rješavanje nedostatka kapitala ustanovljenog u nepovoljnom scenariju relevantnog testa otpornosti na stres ili u jednakovrijednoj ocjeni. Iznos stečenih instrumenata redovnog osnovnog kapitala ne smije premašiti 2 % ukupnog iznosa izloženosti riziku dotičnog subjekta, koji se izračunava u skladu s člankom 92. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

U iznimnim okolnostima ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo može dopustiti da se ograničenje od 2 % premaši ako dokaže da je to potrebno i primjereno za provedbu mjera potpore, uzimajući u obzir konkretne okolnosti slučaja.

Ograničenje se premašuje za iznos koji ne stvara rizike za pravodobnu i vjerodostojnu provedbu unaprijed definirane strategije za prestanak korištenja mjera potpore. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo dostavlja Komisiji analizu na kojoj se temelji njegovo odobrenje za premašenje ograničenja od 2 % za potrebe potencijalne ocjene državne potpore.

6. Ako se bilo koja od mjera potpore iz stavka 1. točke (a) ne otkupi, otplati ili na drugi način ne ukine u skladu s uvjetima strategije za prestanak korištenja mjere potpore utvrđene u trenutku odobravanja te mjere, ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo zahtijeva od subjekta da dostavi jednokratni plan s korektivnim mjerama. U planu s korektivnim mjerama opisuju se koraci koje treba poduzeti kako bi se mjera potpore prestala koristiti u roku od dvije godine i osigurala dugoročna održivost subjekta. Plan s korektivnim mjerama ne ograničava ovlast relevantnih tijela da u bilo kojem trenutku procijeni ili utvrdi propada li subjekt ili je vjerojatno da će propasti.

Ako ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo nije uvjeren da je plan s korektivnim mjerama vjerodostojan ili izvediv ili ako se subjekt ne pridržava plana s korektivnim mjerama, relevantna tijela procjenjuju propada li subjekt ili je vjerojatno da će propasti.

7. ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo obavješćuje Odbor o rezultatima svoje procjene o tome jesu li ispunjeni uvjeti iz stavka 2. prvog podstavka točaka (a), (b) i (d) ovog članka u pogledu subjekata i grupa iz članka 7. stavka 2. te subjekata i grupa iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba.”;

22. članak 19. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ako sanacijske mjere uključuju dodjelu državne potpore na temelju članka 107. stavka 1. UFEU-a ili potpore iz Fonda u skladu sa stavkom 3. ovog članka, sanacijski program iz članka 18. stavka 6. ove Uredbe ne stupa na snagu dok Komisija ne donese pozitivnu ili uvjetnu odluku ili odluku da ne namjerava uložiti prigovore u vezi s usklađenosti korištenja takve potpore s unutarnjim tržištem. Komisija, uzimajući u obzir potrebu da Odbor pravodobno provede sanacijski program, donosi odluku u vezi s usklađenosti korištenja državne potpore ili potpore iz Fonda s unutarnjim tržištem najkasnije do trenutka kad potvrdi ili uloži prigovor na sanacijski program na temelju članka 18. stavka 7. drugog podstavka ove Uredbe ili prije no što istekne rok od 24 sata iz članka 18. stavka 7. petog podstavka ove Uredbe, ovisno o tome što nastupi ranije.

Pri obavljanju zadaća koje su im dodijeljene člankom 18. institucije Unije imaju uspostavljene strukturne mehanizme kojima se osigurava operativna neovisnost i izbjegavaju sukobi interesa koji bi mogli nastati između funkcija kojima je povjereno obavljanje tih zadaća i drugih funkcija te na odgovarajući način objavljuju sve relevantne informacije o svojoj unutarnjoj organizaciji u tom pogledu.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Čim zaključi da bi moglo biti potrebno koristiti Fond, Odbor neformalno, brzo i na povjerljiv način stupa u kontakt s Komisijom kako bi raspravili moguće korištenje Fonda, uključujući pravne i gospodarske aspekte korištenja Fonda. Nakon što u dovoljnoj mjeri potvrdi da će predviđeni sanacijski program uključivati korištenje potpore iz Fonda, Odbor službeno obavještuje Komisiju o predloženom korištenju Fonda. Ta obavijest sadržava sve informacije koje su Komisiji potrebne za procjenu na temelju ovog stavka i koje Odbor posjeduje ili ima ovlasti pribaviti u skladu s ovom Uredbom.

Nakon što zaprimi obavijesti iz prvog podstavka Komisija procjenjuje bi li korištenje Fonda narušilo ili bi prijetilo da će narušiti tržišno natjecanje davanjem prednosti korisniku ili bilo kojem drugom društvu što, u mjeri u kojoj bi utjecalo na trgovinu između država članica, ne bi bilo usklađeno s unutarnjim tržištem. Komisija na korištenje Fonda primjenjuje kriterije utvrđene za primjenu pravila o državnim potporama navedenih u članku 107. UFEU-a. Odbor dostavlja Komisiji informacije koje posjeduje ili koje ima ovlasti pribaviti u skladu s ovom Uredbom te koje Komisija smatra potrebnima za provedbu te procjene.

Prilikom izrade procjene Komisija se vodi svim relevantnim uredbama donesenima u skladu s člankom 109. UFEU-a, svim povezanim relevantnim komunikacijama i smjernicama Komisije i svim mjerama koje je Komisija donijela radi primjene pravila iz Ugovorâ koja se odnose na državne potpore i koja su na snazi u vrijeme procjene. Te se mjere primjenjuju kao da su upućivanja na države članice odgovorne za prijavu potpore upućivanja na Odbor, uz sve druge potrebne promjene.

Komisija donosi odluku o usklađenosti korištenja Fonda s unutarnjim tržištem i upućuje je Odboru i nacionalnim sanacijskim tijelima dotične države članice ili dotičnih država članica. Ta odluka može ovisiti o uvjetima ili preuzetim obvezama u odnosu na korisnika i njome se vodi računa o tome da Odbor treba pravodobno provesti sanacijske mjere.

Odlukom se također mogu utvrditi obveze Odbora, nacionalnih sanacijskih tijela u dotičnoj državi članici sudionici ili dotičnim državama članicama sudionicama ili obveze korisnika, kako bi se omogućilo praćenje usklađenosti s tom odlukom. To može uključivati zahtjeve u pogledu imenovanja opunomoćenika ili druge nezavisne osobe koja pomaže u praćenju. Opunomoćenik ili druga nezavisna osoba može izvršavati funkcije utvrđene u odluci Komisije.

Svaka odluka iz ovog stavka objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

Komisija može donijeti negativnu odluku upućenu Odboru ako odluči da predloženo korištenje Fonda ne bi bilo u skladu s unutarnjim tržištem i da se ne može provesti u obliku u kojem ga je Odbor predložio. Po primitku takve odluke Odbor ponovo razmatra svoj sanacijski program i priprema revidiran sanacijski program.”;

(c) stavak 10. zamjenjuje se sljedećim:

„10. Odstupajući od stavka 3., Vijeće može na zahtjev države članice ili Odbora u roku od sedam dana od podnošenja takvog zahtjeva jednoglasno odlučiti da se smatra da je korištenje Fonda usklađeno s unutarnjim tržištem ako je takva odluka opravdana iznimnim okolnostima. Komisija donosi odluku o tom predmetu ako Vijeće ne donese odluku u tom roku od sedam dana.”;

23. članak 20. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeći stavak:

„8.a Ako je to potrebno za donošenje odluka iz stavka 5. točaka (c) i (d), procjenitelj informacije iz stavka 7. točke (c) dopunjuje procjenom vrijednosti izvanbilančne imovine i vrijednosti obveza koje bi u budućnosti mogle proizaći iz neizvjesnog događaja te obveza neizvjesnog roka dospijeca ili iznosa.”;

(b) u stavku 17. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) način na koji bi se postupalo s dioničarima i vjerovnicima, ili relevantnim sustavima osiguranja depozita u slučajevima iz članka 79. stavka 1. točke (a) i članka 79. stavka 6., da je nad institucijom u sanaciji, u odnosu na koju je izvršena sanacijska mjera ili više njih, pokrenut redovni postupak u slučaju insolventnosti u vrijeme kad je donesena odluka o sanacijskoj mjeri;”;

24. članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. prvi podstavak mijenja se kako slijedi:

– uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Odbor, koji djeluje u okviru postupka utvrđenog u članku 18., izvršava ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza iz stavka 7.a ovog članka u vezi sa subjektima i grupama iz članka 7. stavka 2. te subjektima i grupama iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba, samo ako na svojoj izvršnoj sjednici nakon primitka obavijesti na temelju drugog podstavka ovog stavka ili na vlastitu inicijativu, te uzimajući u obzir potrebu za djelotvornom provedbom ovlasti za otpis ili konverziju ili, ako je to primjenjivo, sanacijske strategije za sanacijsku grupu, utvrdi da se primjenjuje jedna ili više sljedećih okolnosti:”;

– točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) subjektu ili grupi potrebna je izvanredna javna financijska potpora, osim ako se takva potpora dodjeljuje u jednom od oblika iz članka 18.a.”;

ii. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Procjenu uvjeta iz prvog podstavka točkaka od (a) do (d) ovog stavka, provodi ESB za subjekte iz članka 7. stavka 2. točke (a) ili relevantno nacionalno nadležno tijelo za subjekte iz članka 7. stavka 2. točke (b), stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5., te Odbor na svojoj izvršnoj sjednici prema raspodjeli zadaća na temelju postupka utvrđenog u članku 18. stavcima 1. i 2.”;

(b) stavak 2. briše se;

(c) u stavku 3. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi se bilo kojom mjerom, uključujući alternativne mjere privatnog sektora, nadzorne mjere ili mjere rane intervencije, osim otpisa ili konverzije relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza iz stavka 7.a, u razumnom roku spriječila propast tog subjekta ili grupe.”;

(d) stavak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. Ako je ispunjen jedan ili više uvjeta iz stavka 1. ovog članka u odnosu na subjekt iz tog stavka te ako su uvjeti iz članka 18. stavka 1. također ispunjeni u odnosu na taj subjekt ili subjekt koji pripada istoj grupi, primjenjuje se postupak utvrđen u članku 18. staccima 6., 7. i 8. Odbor donosi jedinstveni sanacijski program koji obuhvaća subjekt za koji su ispunjeni uvjeti iz članka 18. stavka 1. kao i svaki subjekt iz stavka 1. ovog članka.”;

25. u članku 22. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Ako se sanacijski instrumenti iz stavka 2. točke (a) ili (b) upotrebljavaju, samostalno ili u kombinaciji s drugim sanacijskim instrumentima, za prijenos samo dijela imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji, svaki subjekt koji preostane nakon prijenosa imovine, prava ili obveza te primjene drugih sanacijskih instrumenata, ako je relevantno, uredno se likvidira u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.

Prvi podstavak ovog stavka ne primjenjuje se ako se u svrhu iz članka 27. stavka 1. točke (a) na instituciju u sanaciji primjenjuje *bail-in* instrument, u kombinaciji s drugim sanacijskim instrumentima.

U slučajevima iz prvog podstavka ovog stavka, ako bi sanacijska mjera dovela do gubitaka za vjerovnike ili do konverzije njihovih potraživanja, Odbor može odlučiti da neće izvršiti ovlast otpisa i konverzije instrumenata kapitala u skladu s člankom 21., kako je navedeno u stavku 1. ovog članka, ako ti instrumenti ostanu u preostalom subjektu i ako bi se primjenom sanacijskih instrumenata iz stavka 2. točke (a) ili (b) ovog članka, zajedno s likvidacijom preostalog subjekta, osiguralo, na temelju vrednovanja iz članka 20., da će oni snositi gubitke prije svih drugih vjerovnika institucije u sanaciji.”;

26. članak 27. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Iz Fonda se može isplatiti doprinos kako je navedeno u stavku 6. samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) dioničari i imatelji relevantnih instrumenata kapitala i ostalih obveza prihvatljivih za *bail-in*, putem smanjenja, otpisa ili konverzije na temelju članka 48. stavka 1. Direktive 2014/59/EU i članka 21. stavka 10. ove Uredbe, te, ako je primjenjivo, sustavi osiguranja depozita na temelju članka 79. ove Uredbe doprinijeli su pokriću gubitaka i dokapitalizaciji u iznosu od najmanje 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital institucije u sanaciji, što se izračunava u skladu s vrednovanjem predviđenim u članku 20. stavcima od 1. do 15. ove Uredbe;

- (b) doprinos iz Fonda ne premašuje 5 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital institucije u sanaciji, što se izračunava u skladu s vrednovanjem predviđenim člankom 20. stavcima od 1. do 15.”;
- (b) stavak 9. zamjenjuje se sljedećim:
- „9. U izvanrednim okolnostima Odbor može zatražiti dodatna sredstva iz alternativnih izvora financiranja nakon što:
- (a) isplaćen je doprinos iz Fonda na temelju stavka 6. i dosegnuto je ograničenje od 5 % iz stavka 7. točke (b); i
 - (b) sve obveze prihvatljive za *bail-in* koje nisu prihvatljivi depoziti, koje su nižeg reda prvenstva nego depoziti iz članka 108. stavka 1. prvog podstavka točke (b) Direktive 2014/59/EU, i koje nisu isključene iz *bail-ina* na temelju stavka 5. ovog članka, u cijelosti su otpisane ili konvertirane.”;
- (c) stavak 13. zamjenjuje se sljedećim:
- „13. Odbor procjenjuje na temelju vrednovanja koje je u skladu sa zahtjevima iz članka 20. stavaka od 1. do 15. ukupnost:
- (a) prema potrebi, iznosa za koji se mora smanjiti vrijednost obveza prihvatljivih za *bail-in* kako bi se osiguralo da neto vrijednost imovine institucije u sanaciji iznosi nula; i

(b) prema potrebi, iznosa za koji se obveze prihvatljive za *bail-in* moraju konvertirati u dionice ili druge vrste instrumenata kapitala kako bi se ponovno uspostavio omjer redovnog osnovnog kapitala jedne od sljedećih institucija:

- i. institucije u sanaciji; ili
- ii. prijelazne institucije.

13.a Procjenom iz stavka 13. utvrđuje se iznos za koji se obveze prihvatljive za *bail-in* trebaju otpisati ili konvertirati u sljedeće svrhe:

- (a) kako bi se ponovno uspostavio omjer redovnog osnovnog kapitala institucije u sanaciji ili, ako je to primjenjivo, utvrdio taj omjer za prijelaznu instituciju, uzimajući u obzir sve doprinose kapitala iz Fonda na temelju članka 76. stavka 1. točke (d);
- (b) kako bi se održalo dostatno povjerenje tržišta u instituciju u sanaciji ili prijelaznu instituciju, uzimajući u obzir sve obveze koje bi u budućnosti mogle proizaći iz neizvjesnog događaja ili obveze neizvjesnog roka dospjeća ili iznosa koje nisu otpisane ili konvertirane, i kako bi se toj instituciji omogućilo da najmanje godinu dana nastavi ispunjavati uvjete za odobrenje za rad i obavljati djelatnosti za koje je dobila odobrenje za rad na temelju Direktive 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU.

Ako se Odbor namjerava koristiti instrumentom odvajanja imovine iz članka 26., kod izračuna iznosa za koji se obveze prihvatljive za *bail-in* trebaju smanjiti prema potrebi se uzima u obzir oprezna procjena potrebe subjekta za upravljanje imovinom za kapitalom.”;

27. članak 30. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Obveza suradnje i razmjena informacija”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Odbor, Vijeće, Komisija, ESB i nacionalna sanacijska tijela i nacionalna nadležna tijela pri izvršavanju svojih nadležnosti utvrđenih ovom Uredbom blisko surađuju, posebno u vezi s planiranjem sanacije, ranom intervencijom i fazama sanacije na temelju članaka od 8. do 29. Jedni drugima dostavljaju sve informacije potrebne za obavljanje njihovih zadaća, uključujući informacije iz stavaka 2.a, 2.b i 2.c ovog članka.”;

(c) umeću se sljedeći stavci:

„2.a Odbor, ESRB, EBA, ESMA i EIOPA blisko surađuju i razmjenjuju sve informacije koje su im potrebne za obavljanje njihovih zadaća.

2.b ESB i drugi članovi Europskog sustava središnjih banaka (ESSB) blisko surađuju s Odborom i dostavljaju mu sve informacije potrebne za obavljanje zadaća Odbora, uključujući informacije koje su prikupili na temelju Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke. Članak 88. stavak 6. primjenjuje se na sve takve razmjene informacija.

2.c Imenovana tijela i sustavi osiguranja depozita blisko surađuju s Odborom. Ta imenovana tijela, sustavi osiguranja depozita i Odbor međusobno si dostavljaju sve informacije potrebne za obavljanje njihovih zadaća. Imenovana tijela i sustavi osiguranja depozita podliježu zahtjevima čuvanja poslovne tajne utvrđenima u članku 88.”;

(d) stavci 6. i 7. zamjenjuju se sljedećim:

„6. Odbor nastoji blisko surađivati sa svim mehanizmima javne financijske pomoći, uključujući Europski fond za financijsku stabilnost (EFSF) i Europski stabilizacijski mehanizam (ESM), posebno u svim sljedećim situacijama:

- (a) u izvanrednim okolnostima iz članka 27. stavka 9. i ako je iz tog mehanizma dodijeljena ili će se vjerojatno dodijeliti izravna ili neizravna financijska pomoć subjektima s poslovnim nastanom u državi članici sudionici;
- (b) ako je Odbor za Fond ugovorio financijski aranžman na temelju članka 74.

7. Ako je potrebno, Odbor sklapa memorandum o razumijevanju s ESB-om i drugim članovima ESSB-a, nacionalnim sanacijskim tijelima i nacionalnim nadležnim tijelima, te imenovanim tijelima i sustavima osiguranja depozita, u kojem se u glavnim crtama opisuje njihova međusobna suradnja u skladu sa stavcima od 2. do 2.c i stavkom 4. ovog članka i u skladu s člankom 74. drugim stavkom u obavljanju svojih zadaća u skladu s pravom Unije. Memorandum se redovito revidira i objavljuje se vodeći računa o zahtjevima čuvanja poslovne tajne.”;

28. umeće se sljedeći članak:

„Članak 30.a

Informacije iz centraliziranih automatiziranih mehanizama

1. Tijela koja upravljaju centraliziranim automatiziranim mehanizmima uspostavljenima na temelju članka 32.a Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća* Odboru na njegov zahtjev dostavljaju informacije o agregiranom broju stranaka kojima je subjekt iz članka 2. ove Uredbe jedini ili glavni bankovni partner.
2. Odbor traži informacije iz stavka 1. samo od slučaja do slučaja te ako je to nužno i razmjerno za obavljanje njegovih zadaća na temelju ove Uredbe.
3. Odbor razmjenjuje informacije dobivene na temelju stavka 1. s dotičnim nacionalnim sanacijskim tijelima u kontekstu izvršavanja njihovih zadaća na temelju ove Uredbe.

* Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).”;

29. u članku 31. dodaje se sljedeći stavak:

„3. Za subjekte i grupe iz članka 7. stavka 2. ove Uredbe te za subjekte i grupe iz članka 7. stavka 4. točke (b) i članka 7. stavka 5. ove Uredbe ako su ispunjeni uvjeti za primjenu tih odredaba, nacionalna sanacijska tijela savjetuju se s Odborom prije nego što postupe u skladu s člankom 86. Direktive 2014/59/EU.

Nacionalna sanacijska tijela određuju odgovarajući rok u kojem Odbor mora odgovoriti na zahtjev za savjetovanje, koji nije kraći od dva radna dana nakon što nacionalno sanacijsko tijelo podnese zahtjev. Ako Odbor ne izrazi svoja stajališta u tom roku ili ne zatraži njegovo produljenje, smatra se da Odbor nema primjedaba.”;

30. u članku 32. stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ako grupa uključuje subjekte s poslovnim nastanom u državama članicama sudionicama i u državama članicama nesudionicama ili trećim zemljama, ne dovodeći u pitanje odobrenje Vijeća ili Komisije koje se zahtijeva na temelju ove Uredbe, Odbor predstavlja nacionalna sanacijska tijela država članica sudionica za potrebe savjetovanja i suradnje s državama članicama nesudionicama ili trećim zemljama u skladu s člancima 7., 8., 12., 13., 16., 18., 45.h i 55. te člancima od 88. do 92. Direktive 2014/59/EU.”;

31. članak 34. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Odbor može, koristeći u potpunosti sve informacije koje su ESB-u već dostupne, uključujući informacije koje su članovi ESSB-a prikupili na temelju Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke, ili sve informacije koje su dostupne nacionalnim nadležnim tijelima, ESRB-u, EBA-i, ESMA-i ili EIOPA-i, putem nacionalnih sanacijskih tijela ili izravno, nakon što je obavijestio nacionalna sanacijska tijela, od sljedećih pravnih ili fizičkih osoba zahtijevati da mu dostave sve informacije, u skladu s postupkom i u obliku koji Odbor zatraži, koje su mu potrebne za obavljanje njegovih zadaća:”;

(b) stavci 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„5. Odbor, ESB, članovi ESSB-a, nacionalna nadležna tijela, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA i nacionalna sanacijska tijela mogu izraditi memorandume o razumijevanju kojima se utvrđuje postupak razmjene informacija. Razmjena informacija između Odbora, ESB-a i drugih članova ESSB-a, nacionalnih nadležnih tijela, ESRB-a, EBA-e, ESMA-e, EIOPA-e i nacionalnih sanacijskih tijela ne smatra se povredom zahtjeva za čuvanjem poslovne tajne.

6. Nacionalna nadležna tijela, ESB, članovi ESSB-a, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA i nacionalna sanacijska tijela surađuju s Odborom kako bi provjerili jesu li neke ili sve zatražene informacije već dostupne u trenutku podnošenja zahtjeva. Ako su takve informacije dostupne, nacionalna nadležna tijela, ESB i ostali članovi ESSB-a, ESRB, EBA, ESMA, EIOPA ili nacionalna sanacijska tijela dostavljaju te informacije Odboru.”;

32. umeće se sljedeći članak:

„Članak 41.a

Postupak preispitivanja pred Sudom Europske unije

Sud Europske unije ima neograničenu nadležnost za preispitivanje odluka Odbora o izricanju novčane kazne ili periodičnih penala. Sud Europske unije može poništiti izrečenu novčanu kaznu ili izrečene periodične penale ili smanjiti ili povećati njezin odnosno njihov iznos.”;

33. članak 43. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. umeće se sljedeća točka:

„(aa) potpredsjednik imenovan u skladu s člankom 56;”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Svaki član, uključujući predsjednika i potpredsjednika, ima jedan glas.”;

34. članak 45. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Transparentnost i odgovornost”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„3.a Odbor objavljuje svoje politike, smjernice, opće upute i radne dokumente osoblja o sanaciji općenito te o sanacijskim praksama i metodologijama koje se primjenjuju u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma, pod uvjetom da takva objava ne podrazumijeva otkrivanje povjerljivih informacija. Taj zahtjev za objavljivanje ne primjenjuje se na dokumente koji sadržavaju smjernice ili upute internim sanacijskim timovima ili druge dokumente pripremljene isključivo za potrebe interne razmjene informacija u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma.”;

35. u članku 50. stavku 1. točka (n) zamjenjuje se sljedećim:

„(n) imenuje računovodstvenog službenika i internog revizora, podložno Pravilniku o osoblju i Uvjetima zaposlenja, koji su funkcionalno neovisni u izvršavanju svojih dužnosti;”;

36. članak 53. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Na izvršnoj sjednici Odbora sudjeluju predsjednik, potpredsjednik i četiri člana navedena u članku 43. stavku 1. točki (b). Odbor se sastaje na izvršnoj sjednici onoliko često koliko je potrebno.”;

(b) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Članovi Odbora iz članka 43. stavka 1. točaka (a), (aa) i (b) osiguravaju da su odluke o sanaciji i sanacijske mjere, posebno s obzirom na korištenje Fonda, donesene u sklopu različitih sastava izvršnih sjednica Odbora dosljedne, primjerene i razmjerne.”;

37. članak 54. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. uvodni dio zamjenjuje se sljedećim:

„Pri izvršavanju svojih dužnosti na temelju stavka 1. ovog članka, Odbor na izvršnoj sjednici.”;

ii. dodaje se sljedeća točka:

„(f) provodi savjetovanja u skladu s postupkom utvrđenim u stavku 2.a u vezi sa smjernicama, općim uputama i svim drugim instrumentima opće primjene u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma kojima se utvrđuje način na koji Odbor očekuje da će provoditi ovu Uredbu.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„2.a Za potrebe stavka 2. točke (f), primjenjuje se sljedeći postupak:

- (a) Odbor na izvršnoj sjednici predstavlja nacrt instrumenta Odboru na plenarnoj sjednici;
- (b) Odbor na plenarnoj sjednici osigurava savjetovanje s članovima Odbora iz članka 43. stavka 1. točke (c) o nacrtu instrumenta;
- (c) Odbor na izvršnoj sjednici preispituje sve primjedbe dostavljene u okviru savjetovanja iz točke (b);
- (d) nakon preispitivanja primjedbi Odbor na izvršnoj sjednici dostavlja svoju ocjenu tih primjedbi Odboru na plenarnoj sjednici radi rasprave;

- (e) Odbor na izvršnoj sjednici odlučuje o konačnoj verziji instrumenta nakon rasprave iz točke (d) i nakon pomnog razmatranja svih zaprimljenih primjedaba.

Odbor na izvršnoj sjednici Odboru na plenarnoj sjednici na odgovarajući način obrazlaže svoje odluke o instrumentu iz prvog podstavka ovog stavka.

Sažetak tog obrazloženja objavljuje se u godišnjem izvješću Odbora iz članka 45. stavka 2.”;

38. u članku 55. stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

- „1. Prilikom rasprave o pojedinačnom subjektu ili grupi čiji je poslovni nastan u samo jednoj državi članici sudionici, ako svi članovi iz članka 53. stavaka 1. i 3. ne mogu konsenzusom postići zajednički dogovor u roku koji je odredio predsjednik, tada predsjednik, potpredsjednik i članovi iz članka 43. stavka 1. točke (b) donose odluku običnom većinom.
2. Prilikom rasprave o prekograničnoj grupi, ako svi članovi iz članka 53. stavaka 1. i 4. ne mogu konsenzusom postići zajednički dogovor u roku koji je odredio predsjednik, tada predsjednik, potpredsjednik i članovi iz članka 43. stavka 1. točke (b) donose odluku običnom većinom.”;

39. članak 56. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) izradu prednacrtu i nacrtu proračuna Odbora u skladu s člankom 61. i za izvršenje proračuna Odbora u skladu s člankom 63.;;”;

(b) u stavku 5. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Mandat predsjednika, potpredsjednika i članova iz članka 43. stavka 1. točke (b) traje pet godina. Taj se mandat ne može obnoviti.”;

(c) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Predsjednik, potpredsjednik i članovi iz članka 43. stavka 1. točke (b) ostaju na dužnosti dok se njihovi nasljednici ne imenuju i ne preuzmu svoje dužnosti u skladu s odlukom Vijeća iz stavka 6. ovog članka.”;

(d) stavak 8. briše se;

40. članak 61. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 61.

Donošenje proračuna

1. Predsjednik do 31. ožujka svake godine priprema prednacrt proračuna Odbora, uključujući izvještaj o procjeni prihoda i rashoda Odbora za sljedeću godinu zajedno s nacrtom plana radnih mjesta za sljedeću godinu i podnosi ga Odboru na plenarnoj sjednici.

Odbor na plenarnoj sjednici prema potrebi prilagođava prednacrt proračuna Odbora zajedno s nacrtom plana radnih mjesta.

2. Na temelju prednacrta proračuna koji Odbor donese na plenarnoj sjednici, predsjednik sastavlja nacrt proračuna Odbora i podnosi ga Odboru za donošenje na plenarnoj sjednici.

Odbor do 30. studenoga svake godine na plenarnoj sjednici prema potrebi prilagođava nacrt proračuna koji je podnio predsjednik i usvaja konačni proračun Odbora zajedno s planom radnih mjesta.”;

41. u članku 62. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

- „3. Odbor je, putem svoje plenarne sjednice, odgovoran za donošenje standarda unutarnje kontrole i uspostavu sustava i postupaka unutarnje kontrole koji unutarnjem revizoru omogućuju obavljanje njegovih zadaća.”;

42. u članku 69. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako dostupna financijska sredstva nisu dovoljna za postizanje ciljne razine navedene u stavku 1. ovog članka, *ex ante* doprinosi koji se izračunavaju u skladu s člankom 70. prikupljaju se dok se ne postigne ciljna razina. Odbor može odgoditi prikupljanje *ex ante* doprinosa u skladu s člankom 70. za najviše tri godine kako bi osigurao da iznos koji treba prikupiti dosegne razinu razmjernu troškovima postupka prikupljanja, pod uvjetom da takva odgoda ne utječe bitno na kapacitet Odbora za korištenje Fonda na temelju odjeljka 3. Ako dostupna financijska sredstva čine manje od dvije trećine ciljne razine, doprinosi se utvrđuju na razini koja omogućuje postizanje ciljne razine u razumnom roku, koji ne smije biti dulji od šest godina.

Međutim, ako neto kumulativno korištenje Fonda u posljednje tri godine koje je omogućeno doprinosom sustava osiguranja depozita u skladu s člankom 79. stavkom 4. dosegne prag od 20 % ciljne razine Fonda i ako su dostupna financijska sredstva smanjena na manje od dvije trećine ciljne razine, *ex ante* doprinosi potrebni za takvo korištenje postavljaju se na razinu koja omogućuje postizanje ciljne razine u roku od deset godina.

Ex ante doprinosom vodi se računa o fazi poslovnog ciklusa i utjecaju koji prociklični doprinosi mogu imati prilikom utvrđivanja godišnjih doprinosa u kontekstu ovog stavka.”;

43. članak 70. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Dostupna financijska sredstva koja se uzimaju u obzir za ostvarenje ciljne razine navedene u članku 69. mogu uključivati neopozive obveze plaćanja koje su u potpunosti osigurane kolateralom niskog rizika neopterećenim pravima bilo koje treće osobe, koji stoji na raspolaganju i namijenjen je isključivo za to da ga Odbor upotrebljava u svrhe navedene u članku 76. stavku 1. Udio neopozivih obveza plaćanja ne premašuje 30 % ukupnog iznosa doprinosa prikupljenih u skladu s ovim člankom. Unutar tog ograničenja Odbor svake godine utvrđuje udio neopozivih obveza plaćanja u ukupnom iznosu doprinosa koji se prikupljaju u skladu s ovim člankom.”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„3.a Odbor upućuje poziv na izvršenje neopozivih obveza plaćanja preuzetih u skladu sa stavkom 3. ovog članka ako je potrebno koristiti sredstva iz Fonda na temelju članka 76.

Ako subjekt prestane biti obuhvaćen područjem primjene članka 2., Odbor poništava neopozive obveze plaćanja preuzete na temelju stavka 3. ovog članka i vraća se kolateral kojim su te obveze osigurane.

Imajući u vidu da je potrebno očuvati ili ponovno uspostaviti odgovarajuće razine financijskih sredstava dostupnih u Fondu, u slučajevima iz drugog podstavka Odbor ima ovlast nakon poništavanja neopozivih obveza plaćanja odrediti iznos koji subjekt iz drugog podstavka doprinosi Fondu, pri čemu se oblik, uvjeti i rokovi utvrđuju u odluci Odbora.

Doprinos iz trećeg podstavka ne smije biti veći od iznosa neopozivih obveza plaćanja poništenih na temelju drugog podstavka.”;

44. u članku 71. stavku 1. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Ukupni godišnji iznos izvanrednih *ex post* doprinosa ne premašuje iznos koji je triput veći od 12,5 % ciljne razine iz članka 69.”;

45. u članku 74. dodaje se sljedeći stavak:

„Odbor obavješćuje Komisiju i ESB čim utvrdi da bi moglo biti potrebno aktivirati financijske aranžmane ugovorene za Fond u skladu s ovim člankom te dostavlja Komisiji i ESB-u sve informacije potrebne za obavljanje njihovih zadaća u vezi s tim financijskim aranžmanima.”;

46. članak 76. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka (e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) za plaćanje odštete dioničarima i vjerovnicima, ili sustavu osiguranja depozita u slučajevima iz članka 79. stavka 1. točke (a) i članka 79. stavka 6., ako su prema vrednovanju na temelju članka 20. stavka 5. pretrpjeli veće gubitke nego što bi ih, prema vrednovanju na temelju članka 20. stavka 16., pretrpjeli likvidacijom u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti;”;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„3.a Ako se primjenjuje stavak 3., svi varijabilni primitci, uključujući diskrecijske mirovinske pogodnosti, sadašnjih i bivših članova upravljačkog tijela i višeg rukovodstva institucije u sanaciji za razdoblja prije propasti institucije koji nisu isplaćeni ili im nisu dodijeljeni prije donošenja odluke o poduzimanju sanacijskih mjera poništavaju se. Sadašnji i bivši članovi upravljačkog tijela i višeg rukovodstva vraćaju ili nadoknađuju varijabilne primitke, uključujući diskrecijske mirovinske pogodnosti, koji su im dodijeljeni ili isplaćeni tijekom 24 mjeseca prije donošenja odluke o poduzimanju sanacijskih mjera, osim ako dokažu da nisu sudjelovali u radnjama koje su dovele do propasti institucije u sanaciji ili joj doprinijele, ili da nisu bili odgovorni za takve radnje.

Ovaj se stavak ne primjenjuje na varijabilne primitke, uključujući diskrecijske mirovinske pogodnosti, koji su uređeni kolektivnim ugovorom.”;

(c) dodaju se sljedeći stavci:

- „5. Ako se sanacijski instrumenti iz članka 22. stavka 2. točke (a) ili (b) koriste za prijenos samo dijela imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji, Odbor ima pravo od preostalog subjekta potraživati sve troškove i gubitke nastale za Fond zbog doprinosa sanaciji uplaćenih na temelju stavaka 1. i 2. ovog članka u vezi s gubicima koje bi inače snosili vjerovnici.
6. Potraživanja Odbora iz stavka 5. ovog članka i članka 22. stavka 6. ove Uredbe u svakoj državi članici sudionici imaju isti red prvenstva kao i potraživanja nacionalnih financijskih aranžmana za sanaciju u nacionalnom pravu te države članice kojim se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti na temelju članka 108. stavka 9. Direktive 2014/59/EU.”;

47. članak 79. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 79.

Korištenje sustavâ osiguranja depozita u kontekstu sanacije

1. Države članice sudionice osiguravaju da, ako Odbor poduzme sanacijsku mjeru u odnosu na kreditnu instituciju i ako se takvom mjerom osigurava da deponenti i dalje imaju pristup njihovim depozitima, sustav osiguranja depozita s kojim je ta kreditna institucija povezana doprinosi sljedeće iznose:
 - (a) ako se *bail-in* instrument primjenjuje u svrhu iz članka 27. stavka 1. prvog podstavka točke (a), samostalno ili u kombinaciji s drugim sanacijskim instrumentima, iznos za koji bi osigurani depoziti bili otpisani ili konvertirani radi pokrića gubitaka i dokapitalizacije institucije u sanaciji na temelju članka 27. stavka 13. da su osigurani depoziti bili obuhvaćeni *bail-inom*;
 - (b) ako se primjenjuje instrument prodaje poslovanja ili instrument prijelazne institucije, samostalno ili u kombinaciji s drugim sanacijskim instrumentima, a koji dovodi do izlaska institucije u sanaciji s tržišta:
 - i. iznos potreban za pokriće razlike između, s jedne strane, vrijednosti osiguranih depozita i obveza koje imaju isti red prvenstva kao osigurani depoziti ili viši i, s druge strane, vrijednosti imovine institucije u sanaciji koja se prenosi na primatelja; i

- ii. ako je relevantno, iznos potreban za osiguravanje neutralnosti kapitala primatelja nakon prijenosa.
2. U slučajevima iz stavka 1. točke (b) ovog članka, ako prijenos na primatelja uključuje depozite koji nisu osigurani depoziti ili druge obveze prihvatljive za *bail-in* i Odbor je zaključio da se na te depozite ili obveze primjenjuju okolnosti iz članka 27. stavka 5. te ako prag utvrđen u članku 27. stavku 7. točki (a) za upotrebu financijskih aranžmana za sanaciju nije dosegnut doprinosom koji su za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju snosili dioničari i imatelji relevantnih instrumenata kapitala i drugih obveza prihvatljivih za *bail-in*, sustav osiguranja depozita doprinosi sljedeće iznose
- (a) iznos potreban za pokriće razlike između, s jedne strane, vrijednosti depozita iz članka 108. stavka 1. prvog podstavka Direktive 2014/59/EU i obveza koje imaju isti red prvenstva kao osigurani depoziti ili viši i, s druge strane, vrijednosti imovine institucije u sanaciji koja se prenosi na primatelja; i
 - (b) ako je relevantno, iznos potreban za osiguravanje neutralnosti kapitala prijenosa za primatelja.

Nakon što sustav osiguranja depozita uplati doprinos u slučajevima iz prvog podstavka, institucija u sanaciji ne može stjecati udjele u drugim društvima, raspodijeliti redovni osnovni kapital, izvršavati isplate po instrumentima dodatnog osnovnog kapitala ni obavljati druge aktivnosti koje mogu dovesti do odljeva sredstava.

3. Ako se sredstva iz sustava osiguranja depozita koriste pri primjeni *bail-in* instrumenta u skladu sa stavkom 1. točkom (a) za doprinos dokapitalizaciji institucije u sanaciji, sustav osiguranja depozita prenosi svoje dioničke udjele ili druge vlasničke instrumente u instituciji u sanaciji na privatni sektor čim to dopuste komercijalne i financijske okolnosti.

Sustav osiguranja depozita otvoreno i transparentno stavlja na tržište dionice ili druge vlasničke instrumente iz prvog podstavka. Takva prodaja obavlja se pod komercijalnim uvjetima, a u okviru nje te dionice ili instrumenti ne smiju se pogrešno prikazivati niti se smiju diskriminirati potencijalni kupci.

4. Doprinos iz sustava osiguranja depozita prijenosu koji uključuje depozite koji nisu osigurani depoziti ili druge obveze prihvatljive za *bail-in* na temelju stavka 2. ovog članka uračunava se u prag utvrđen u članku 27. stavku 7. točki (a) ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
- (a) ukupna vrijednost imovine institucije u sanaciji na pojedinačnoj osnovi nije veća od 80 milijardi EUR;
 - (b) tijekom 24 mjeseca prije donošenja odluke o poduzimanju sanacijske mjere institucija u sanaciji nije bila određena kao subjekt planiran za likvidaciju u planu sanacije grupe ili u sanacijskom planu;
 - (c) instrumenti regulatornog kapitala i prihvatljive obveze institucije u sanaciji te sve obveze koje se više ne smatraju prihvatljivima jer ne ispunjavaju uvjet iz članka 72.c stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013 u potpunosti su iskorišteni za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju, osim prihvatljivih obveza za koje Odbor smatra da se na njih primjenjuju okolnosti iz članka 27. stavka 5. ove Uredbe;
 - (d) razina zahtjeva iz članka 12. stavka 1. za instituciju u sanaciji najmanje je jednaka razini iz članka 12.d stavka 5.a;

- (e) institucija u sanaciji nije prekršila zahtjev iz članka 12.a stavka 2. točke (a), uključujući odgovarajuće prijelazne ciljne razine određene na temelju članka 12.k stavaka 1. i 2., tijekom dva uzastopna tromjesečja u četverogodišnjem razdoblju koje završava na dan prije prvog dana tri puna tromjesečja koja prethode odluci o poduzimanju sanacijske mjere.

Za potrebe prvog podstavka točke (e) ovog stavka, ako je ESB ili relevantno nacionalno nadležno tijelo ili Odbor primijenio barem jednu od mjera iz članka 12.j stavka 1. kao odgovor na kršenje zahtjeva iz članka 12.a stavka 2. točke (a), Odbor ne uzima u obzir kršenja tog zahtjeva tijekom četiri puna tromjesečja koja prethode odluci o poduzimanju sanacijske mjere.

Točka (e) prvog podstavka ovog stavka ne primjenjuje se na zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 12.c stavka 4., 5. ili 7.

- 5. Ako doprinos iz sustava osiguranja depozita prijenosu koji uključuje depozite koji nisu osigurani depoziti ili druge obveze prihvatljive za *bail-in* na temelju stavaka 2. i 4. ovog članka, zajedno s doprinosom koji su pokriću gubitaka i dokapitalizaciji dali dioničari i imatelji relevantnih instrumenata kapitala i ostalih obveza prihvatljivih za *bail-in*, omogućuje korištenje Fonda, doprinos iz sustava osiguranja depozita ograničava se na iznos potreban za dosezanje praga iz članka 27. stavka 7. točke (a). Nakon uplate doprinosa iz sustava osiguranja depozita Fond se koristi u skladu s načelima korištenja Fonda iz članaka 27. i 76.

Ako ukupna vrijednost imovine institucije u sanaciji na pojedinačnoj osnovi iznosi između 30 milijardi EUR i 80 milijardi EUR, doprinos iz sustava osiguranja depozita na temelju ovog stavka ne premašuje 2,5 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital institucije u sanaciji.

6. Ako se primjenjuje stavak 4. ovog članka i ispunjeni su uvjeti iz članka 27. stavka 9., sustav osiguranja depozita daje dodatni doprinos jednak iznosu gubitaka koje bi osigurani depoziti pretrpjeli da su pretrpjeli gubitke razmjerne gubicima koje su pretrpjeli vjerovnici s istim redom prvenstva u nacionalnoj insolventnoj hijerarhiji.

Trošak dodatnog doprinosa iz sustava osiguranja depozita iz prvog podstavka ovog stavka ne premašuje gubitke koje bi sustav osiguranja depozita pretrpio da je institucija likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, kako je procijenjeno na temelju članka 20. stavka 9.

7. Ukupni iznos doprinosa iz sustava osiguranja depozita u sanacijskoj mjeri u skladu s ovim člankom ni u kojem slučaju ne premašuje iznos iz članka 11.e točke (a) Direktive 2014/49/EU.

Ako se primjenjuje instrument prodaje poslovanja ili instrument prijelazne institucije u skladu sa stavkom 1. točkom (b) ili stavkom 2. ovog članka, iznos doprinosa iz sustava osiguranja depozita naveden u tim odredbama ne premašuje 62,5 % ciljne razine sustava osiguranja depozita navedene u članku 10. stavku 2. Direktive 2014/49/EU.

Imenovano tijelo može odlučiti da se ograničenje iz drugog podstavka ovog stavka ne primjenjuje ako Odbor tom imenovanom tijelu dostavi obrazloženje da je doprinos iz sustava osiguranja depozita u iznosu većem od 62,5 % njegove ciljne razine potreban kako bi se izbjegli štetni učinci na financijsku stabilnost ili kako bi se očuvao pristup deponenata njihovim depozitima.

Ako se primjenjuje *bail-in* instrument u skladu sa stavkom 1. točkom (a) ovog članka, iznos doprinosa iz sustava osiguranja depozita ne premašuje gubitke koje bi sustav osiguranja depozita pretrpio da je institucija likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, kako je procijenjeno na temelju članka 20. stavka 9.

Sustav osiguranja depozita žurno obavješćuje Odbor na njegov zahtjev o iznosima iz prvog i drugog podstavka.

8. Odbor određuje iznos doprinosa iz sustava osiguranja depozita u skladu s ovim člankom i o svojoj odluci obavješćuje imenovano tijelo i sustav osiguranja depozita. Sustav osiguranja depozita provodi tu odluku bez odgode.
9. Ako se prihvatljivi depoziti institucije u sanaciji prenesu na drugi subjekt instrumentom prodaje poslovanja ili instrumentom prijelazne institucije, deponenti nemaju potraživanja na temelju Direktive 2014/49/EU prema sustavu osiguranja depozita u pogledu nijednog dijela svojih depozita u instituciji u sanaciji koji nisu preneseni, pod uvjetom da je iznos njihovih prenesenih depozita jednak ukupnom iznosu pokrića predviđenog člankom 6. te direktive ili veći od njega.
10. Ako sustav osiguranja depozita doprinosi sanacijskoj mjeri, primjenjuje se članak 76. stavak 3.a.
11. Ako je korištenje Fonda za instituciju u sanaciji ukupne vrijednosti imovine na pojedinačnoj osnovi između 30 milijardi EUR i 80 milijardi EUR omogućeno doprinosom sustava osiguranja depozita u skladu sa stavkom 4., Odbor izvješćuje Europski parlament, Vijeće i Komisiju o sanacijskom programu koji je donio Odbor, posebno s objašnjenjem zašto su doprinos sustava osiguranja depozita i korištenje Fonda bili potrebni. To izvješće podnosi se u roku od tri mjeseca nakon donošenja sanacijskog programa.”;

48. umeću se sljedeći članci:

„Članak 79.a

Kumulativno korištenje sredstava Fonda i sustavâ osiguranja depozita

1. Nakon što neto kumulativno korištenje Fonda u posljednje tri godine koje je omogućeno doprinosom sustavâ osiguranja depozita u skladu s člankom 79. stavkom 4. dosegne prag od 10 % ciljne razine Fonda, Odbor na plenarnoj sjednici daje smjernice o korištenju Fonda koje je omogućeno doprinosom sustavâ osiguranja depozita. Odbor na izvršnoj sjednici slijedi te smjernice u naknadnim odlukama o sanaciji dok se Fond u potpunosti ne dopuni.

Smjernice iz prvog podstavka ovog stavka donosi Odbor na plenarnoj sjednici u skladu s člankom 52. stavkom 2.

2. Nakon što neto kumulativno korištenje Fonda u posljednje tri godine koje je omogućeno doprinosom sustavâ osiguranja depozita u skladu s člankom 79. stavkom 4. dosegne prag od 20 % ciljne razine Fonda, Odbor obavješćuje Vijeće i Komisiju.

Nakon što primi informacije iz prvog podstavka ovog stavka, Komisija preispituje sljedeće:

- (a) funkcioniranje odredaba o doprinosima sustavâ osiguranja depozita u sanaciji kojima se omogućuje korištenje Fonda u skladu s člankom 79. stavkom 4.;
- (b) primjerenost aranžmana utvrđenih u člancima 69., 70. i 71. za prikupljanje doprinosa nakon što je korištenje Fonda omogućeno doprinosom sustavâ osiguranja depozita.

Komisija o tome podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću. Prema potrebi tom se izvješću prilaže zakonodavni prijedlog.

Članak 79.b

Izvješćivanje o likvidnosti u sanaciji

Komisija do 31. prosinca 2026. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o pitanju likvidnosti u sanaciji.

U izvješću iz prvog podstavka razmatraju se postojeći aranžmani za osiguravanje likvidnosti u sanaciji, uključujući privatne i javne mehanizme, te se ispituju najučinkovitiji načini rješavanja privremenih manjkova likvidnosti, uzimajući u obzir sva relevantna kretanja na međunarodnoj razini. U tom izvješću iznose se opcije politika.”;

49. u članku 85. stavku 3. prvi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Svaka fizička ili pravna osoba, uključujući sanacijska tijela, može podnijeti žalbu protiv odluke Odbora donesene na temelju članka 10. stavka 10., članka 11., članka 12. stavka 1., članaka od 38. do 41., članka 65. stavka 3., članka 71. i članka 90. stavka 3. koja je upućena toj osobi ili koja se izravno i osobno odnosi na tu osobu.”;

50. članak 88. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Ovim člankom ne sprečava se Odbor, Vijeće, Komisiju, ESB, nacionalna sanacijska tijela ili nacionalna nadležna tijela, uključujući njihove zaposlenike i stručnjake, da razmjenjuju informacije međusobno i s nadležnim ministarstvima, središnjim bankama, imenovanim tijelima, sustavima osiguranja depozita, sustavima za naknadu štete ulagateljima, tijelima odgovornima za redovne postupke u slučaju insolventnosti, sanacijskim tijelima za sektor osiguranja, nadzornim tijelima za sektor osiguranja, sanacijskim tijelima i nadležnim tijelima za države članice nesudionice, EBA-om ili, podložno članku 33., s tijelima trećih zemalja koja izvršavaju jednakovrijedne funkcije kao sanacijsko tijelo ili, podložno strogim zahtjevima u pogledu povjerljivosti, s potencijalnim kupcem za potrebe planiranja ili provedbe sanacijske mjere.”;

(b) dodaje se sljedeći stavak:

„8. Ovim člankom Odbor se ne sprečava da objavi svoje analize ili procjene, među ostalim i ako se temelje na informacijama koje su dostavili subjekti iz članka 2. ili druga tijela iz stavka 6. ovog članka, ako Odbor procijeni da se objavom ne bi naštetilo zaštiti javnog interesa u pogledu financijske, monetarne ili ekonomske politike te da postoji javni interes za objavu koji ima prednost pred svakim drugim interesom iz stavka 5. ovog članka. Smatra se da su takve objave Odbora dio izvršavanja njegovih dužnosti u okviru ove Uredbe za potrebe stavka 1. ovog članka.”.

51. umeće se sljedeći članak:

„Članak 93.a

Prijelazne odredbe

1. Odstupajući od članka 12.c stavka 1.a, depoziti primljeni prije ... [24 mjeseca plus jedan dan od datuma stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni] koji ispunjavaju uvjete iz članka 12.c stavka 1. prvog podstavka, članka 12.d stavka 2.a drugog podstavka ili članka 12.g stavka 2. točke (a) mogu biti uključeni u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza do ... [36 mjeseci od datuma stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni].

2. Na prijelazna razdoblja u kojima subjekti moraju ispuniti zahtjeve utvrđene u članku 12.f ili 12.g ove Uredbe ili zahtjeve koji proizlaze iz primjene članka 12.c stavka 4., 5. ili 7. ove Uredbe, ovisno o slučaju, koje je Odbor odredio prije ... [24 mjeseca plus jedan dan od datuma stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni] ne primjenjuje se članak 1. točka 15. podtočka (a) Uredbe (EU) 2026/... Europskog parlamenta i Vijeća⁺⁺.

* Uredba (EU) 2026/... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o izmjeni Uredbe (EU) br. 806/2014 u pogledu mjera rane intervencije, uvjeta za sanaciju i financiranja sanacijskih mjera (SL L, ..., ELI: ...).”

+ SL: molimo u tekst umetnuti broj ove Uredbe o izmjeni i dopuniti odgovarajuću bilješku.

Članak 2.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od ... [24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni].

Međutim, članak 1. točka 1. podtočka (b), točke 2., 3. i 4., točka 5. podtočka (a), točka 6. podtočke (a) i (b) i podtočka (d) ii., točka 7. podtočka (a), točka 8., točka 13. podtočka (a) i. i podtočka (c), točka 15. podtočke (b) i (d), točka 20. podtočka (d) i točka 20. podtočka (e) u pogledu članka 18. stavka 11. Uredbe (EU) br. 806/2014, točka 22., točka 24. podtočka (a) ii. i podtočke (b) i (d), točka 27., točke od 29. do 41., točka 45., točka 48. u pogledu članka 79.b Uredbe (EU) br. 806/2014 i točke 49. i 50. ove Uredbe primjenjuju se od ... [mjesec dana od datuma stupanja na snagu ove Uredbe o izmjeni].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament

Predsjednica

Za Vijeće

Predsjednik/Predsjednica